

NHẬN RA THỜI ĐẠI CỦA BẠN VÀ SỨ ĐIỆP CỦA NÓ

Xin chào, các bạn. Chúng ta hãy cứ đứng một lát.

Lạy Chúa kính yêu, như chúng con, trong cuộc đời đầy hối hả ngược xuôi này, tạm ngừng lại cho vài khoảnh khắc này hay giờ sắp tới, bất kể có thể là cái gì đi chăng nữa, mà Ngài đã cung ứng cho chúng con, để ngợi ca và tôn vinh Ngài, để rao giảng Lời Ngài, để biết Ngài nhiều hơn, đó là lý do chúng con nhóm nhau lại buổi sáng nay. Chúng con cảm ơn Ngài, Chúa ôi, bởi vì có nhiều người đã sẵn sàng và tự chuẩn bị đến lắng nghe. Bất chấp hoàn cảnh và thời gian, và điều mà chúng con đang sống, họ vẫn tin. Và chúng con cảm ơn Ngài vì họ.

² Chúa ôi, chúng con biết ơn Ngài vì quyền năng chữa lành lớn lao của Ngài, những lời hứa của Lời Ngài. Thật lòng chúng con cháy lên biết bao khi nghe được những lời làm chứng này! Mọi thứ khổ đau mà được mang đến trên các con loài người! Ngài, ân điển và quyền năng của Ngài, cùng với lời hứa Ngài, đã chữa lành họ. Và họ đang ở đây, làm chứng, dâng sự ngợi khen cho Đức Chúa Trời. Chúng con cảm ơn Ngài vì điều này.

Và bây giờ xin cho chúng con, ngày hôm nay, nghe Sứ điệp mà Ngài đã sẵn sàng cho chúng con dành cho thời đại này. Khi chúng con đọc trong Lời Ngài, xin Ngài cho chúng con biết được nội dung của điều mà chúng con đọc. Xin để Lời Ngài sẽ được thực hiện trong mọi sự, vì chúng con cầu xin bấy nhiêu điều trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

Xin mời ngồi.

³ Thật là đặc ân được ở đây sáng hôm nay. Tôi rất vui sướng vì hết thấy anh chị em. Và Anh Wood, Anh Roy Roberson, nhiều anh em đồng lao khác, đã làm việc một cách trung tín hai ngày qua, để trang bị máy điều hòa không khí cho tòa nhà này vì mục đích này, vì Chúa nhật tuần trước họ thấy anh chị em phải chịu đựng như thế nào. Và họ đã dùng một chút tiền trong quỹ hội

thánh, họ đi làm việc và làm cho anh chị em thoải mái, với số tiền mà anh chị em đặt vào sự dâng hiến, nhờ đó anh chị em có thể ngồi, lắng nghe Sứ điệp. Ngày hôm nay mát mẻ hơn lúc đó nhiều. Vậy chúng ta biết ơn Chúa, và với anh chị em, vì cơ hội này.

4 Vui mừng...Anh Roy Borders, anh ấy hầu như muốn ngồi lại ở phía sau sáng nay. Và tôi đã bảo anh ta lấy ghế ngồi ở đây cùng với những mục sư truyền đạo này, nhưng anh lại không muốn thế. Như tất cả anh chị em đã biết, Anh Borders đại diện cho chúng ta trong công trường truyền giáo. Rất vui mừng khi có Anh Borders đến, cùng nhiều mục sư truyền đạo khác và các anh chị em.

5 Suốt cả tuần tôi—tôi cứ suy nghĩ, và nói, “Khi tôi xuống đó, Chúa nhật, tôi sẽ nhận ra từng mục sư truyền đạo, từng người.” Rồi khi anh em đến đây, anh em bị lôi cuốn vào Sứ điệp đến nỗi anh em hầu như, thật sự quên hết mọi thứ, những gì đã xảy ra vậy.

6 Bây giờ tôi phải trở về Arizona. Tôi phải về vào thứ Hai tuần tới, một tuần, về Tucson, để đưa bọn trẻ ở đó đến trường. Rồi tôi sẽ quay lại. Còn vợ tôi phải có mặt ở đó sớm, để bắt đầu...đăng ký cho bọn trẻ, hai tuần trước khi trường học bắt đầu. Còn tôi, lúc ấy, tôi sẽ quay về đây trong một thời gian ngắn.

7 Và bây giờ đây là kỳ nghỉ của tôi. Như anh chị em biết, tôi đã giảng từ tháng Mười hai; tháng Giêng, tháng Hai, tháng Ba, tháng Tư, tháng Năm, tháng Sáu, và tháng Bảy. Bây giờ, nếu Chúa muốn, và không có sự kêu gọi đặc biệt nào, thì đây chính là lúc mà tôi—tôi—tôi nghỉ ngơi, kỳ nghỉ của tôi. Tôi đi săn. Và tôi...

8 Bây giờ ước gì Chúa kêu gọi tôi đến với việc gì khác, những việc không nhìn thấy được. Chúa luôn luôn là trước hết. Và tôi muốn Ngài là trước tiên, và anh chị em cần có Ngài là trước tiên. Nhưng thế thì nếu không có sự kêu gọi nào đó, và đó là ý Ngài, thì việc mà tôi phải làm trong hai tháng tới, là đi săn lúc này, tự nghỉ ngơi. Tôi...

9 Anh chị em không nhận ra, thế giới sẽ không bao giờ biết, những gì tôi phải làm đến cùng. Hiểu không? Và thật là sự căng

thẳng như vậy. Không lạ gì Chúa đã phán với các môn đồ của Ngài, khi Ngài đi với họ, “Hãy đi tẻ ra trong nơi vắng vẻ, nghỉ ngơi một chút.” Hiểu không? Tôi nhận ra điều đó nhiều hơn, mỗi ngày, và đặc biệt khi tôi nhiều tuổi hơn, anh chị em biết đấy. Khi tôi càng lớn tuổi, thì anh chị em nhận ra điều đó. Anh chị em nghe mục sư chúng ta, cũng nói “a-men” với điều đó. Ông ấy, chúng ta, có thể nhận ra rằng chúng ta không còn là những chàng trai sau khi chúng ta bước qua tuổi năm mươi. Bây giờ chúng ta phải có một ít thời gian.

¹⁰ Chúng ta rất biết ơn vì những lời làm chứng mà chúng ta vừa nghe. Vợ tôi đã ghé nhà của Bà Wood, ngày hôm qua, khi một số người từ dưới Alabama đến, ở đâu đó dưới chỗ ấy, và kể về những điều vĩ đại mà Chúa đã làm trong buổi nhóm đó, về những đứa bé được chữa lành, và những điều khác. Và rất nhiều việc mà, chà, mất rất nhiều thời gian để—để kể về nó.

¹¹ Rồi tôi cũng phải nhớ rằng...Tôi nghĩ một số người của họ đã kể với tôi rằng Chị Larson đã ở đây hai Chúa nhật trước với một cháu bé. Tôi không biết, nhưng tôi tin họ nói nó là cháu chị ấy, có lẽ, cho lễ dâng con, chị ấy đã mang nó xuống từ Chicago. Người phụ nữ đó rất tốt với chúng ta, và chúng ta rất biết ơn chị ấy. Chị ấy đã đem một trẻ sơ sinh từ Chicago đến, để dâng. Mà, chị có rất ít thì giờ để đem nó đi, tôi nghĩ, để dâng, nhưng chị ấy rất quan tâm tới việc đứa bé này được dâng cho Chúa. Vì vậy nếu Chị Larson muốn, trong khi tôi đang nói, nếu chị muốn thì cứ mang đứa trẻ đó lên cho lễ dâng con này.

¹² Và rồi, có lẽ, trong khi chị ấy đang sẵn sàng, tôi—tôi muốn nói rằng đây là Sứ điệp khó khăn nhất từ trước đến giờ mà tôi đã từng cố gắng chuẩn bị, cho đến tận tối hôm qua. Suốt cả tuần, tôi đi vào phòng, cố gắng gạt qua mọi cuộc điện thoại và mọi việc của tôi sang một bên, để—để cố kiếm được điều gì đó trong trí cho giờ này. Và khi đó, tôi—tôi thậm chí không thể...Đầu óc tôi trống rỗng. Và, ngày hôm qua, tôi bước vào tầng hầm. Tôi nghĩ trời rất nóng, vì vậy tôi xuống tầng hầm, ngồi dưới đó. Tôi cố gắng lấy Kinh Thánh ra đọc, rồi tôi ngủ thiếp đi. Sau đó tôi thức dậy và uống nước, cố gắng vận mình, và đi ra ngoài đi loanh quanh, ngồi lên bậc thềm.

¹³ Ai đó đi ngang qua và bắt gặp tôi đang cời trần, ngồi ở trên bậc thềm; trời rất nóng. Họ vẫy tay. Tôi không biết cho dù họ vẫy...Người nào đó, có thể là ai đó người địa phương ở trong thành phố đây, hoặc có thể là người nào đó trong hội thánh, đã vẫy tay với tôi. Và tôi—tôi đang suy nghĩ rất nhiều, tôi—tôi chợt liếc thấy một chiếc ô tô, đi ngang qua. Tôi vẫy tay.

¹⁴ Tối hôm qua tôi vào trong xe hơi và đi về hướng Charlestown, cố gắng để có được điều gì đó. Chúa, dường như, muốn nói điều gì với tôi, nhưng tôi...Sa-tan đã cố gắng chặn đường tôi, ngăn không cho tôi làm điều đó. Vì vậy tôi nghĩ, “Ồ, nếu hấn làm thế, thì mình cứ nán lại, cứ tiếp tục chờ đợi, đấm cửa cho đến khi Ngài mở ra.” Vậy rồi chỉ một lát trước đây, hoặc gần như hơn bảy giờ sáng nay, tôi thức dậy thật sớm.

¹⁵ Ngày hôm qua, tôi bị đau một chút, cố gắng...Tôi đã ăn một ít ngô mà không hợp với tôi lắm, thật nóng, và tôi—tôi cố tránh điều đó. Và—và rồi sáng hôm nay, khoảng tám giờ, tôi tình cờ vớ được một lời Kinh Thánh mà làm tôi rất sửng sốt. Và tôi nhìn lại lời Kinh Thánh đó lần nữa, và một lần nữa Nó làm cho tôi kinh ngạc. Và khi tôi đọc, đọc theo Nó qua Kinh Thánh, và tôi vừa đọc xong một vài phút trước đây. Vậy điều đó có thể là Chúa đã có một Sứ điệp cho chúng ta, buổi sáng nay, là điều mà Sa-tan đã cố ngăn trở chúng ta.

Mời chị đem đứa nhỏ đến đây được không, Chị Larson? [Anh Branham dâng đứa trẻ. Bỗng trống—Bt.] Chúa sẽ ở cùng họ và giúp đỡ họ.

¹⁶ Vậy thì tôi đã giữ anh chị em, Chúa nhật vừa qua, hai ngày, và tôi nghĩ...hay là, hai buổi nhóm, sáng và tối, và điều đó gây khó khăn cho anh chị em. Tôi hiểu rằng điều đó...Một số người trong anh chị em phải đi lại rất xa, và bỏ mất ngày làm việc, và vân vân. Vì vậy thậm chí chúng ta sẽ nghỉ cả ngày Chúa nhật, thứ Hai, một tuần, tôi sẽ thông báo buổi nhóm dành cho Chúa nhật tối, ý Chúa, đấy, trừ phi hội chúng muốn buổi nhóm kéo dài suốt đêm. Đấy, điều đó, điều đó phụ thuộc...Có rất nhiều người trong anh chị em!

Bao nhiêu người muốn tốt hơn là tối hôm nay, chúng ta hãy xem, có những buổi nhóm tối nay? Bây giờ, ai muốn có buổi

nhóm vào Chúa nhật kế tiếp, hãy giơ tay lên?Ồ! Chà, chỉ có một người không giơ tay. Ủ! [Người nào đó nói, “Bị câm, anh em đó!”—Bt.] Nói gì nhỉ? [“Có cả hai lúc.”] Ủ! [Anh Ben Bryant nói, “Có buổi nhóm tối nay, và cũng nhóm, tuần tới nữa, thưa Anh.”] Đây, này, Ben! [Anh Branham cười.]

17 Tôi hiểu Sứ điệp này, thì dài, sáng nay, nhưng tôi—tôi thực sự không biết cách nào... Và tôi biết tôi giúp làm các luật lệ của hội thánh, nhưng ở trong đó, nếu anh chị em chú ý, tôi đã nói, “Ngoại trừ khi tôi đang làm việc ghi âm.” Hiểu không? Vì vậy, điều này đang ghi âm. Ủ-m. Vì vậy có thể chúng ta sẽ cố gắng quay lại cả hai lần, tối nay và rồi, Chúa nhật tới, nếu Chúa cho phép, anh chị em biết đấy. Bây giờ, nếu anh chị em không có được sứ điệp tuần này, thì anh chị em đến vào Chúa nhật tới.

18 Tôi không thích để anh chị em phải đến hai lần như thế, nhưng tôi cảm thấy chúng ta đã không có ngoài chỉ một chút thời gian nữa. Và anh chị em nhớ, nếu thời gian trôi nhanh, chúng ta sẽ không có được đặc ân này kéo dài nữa đâu. Hiểu không? Hãy nhớ, điều gì đó sẽ xảy ra. Luật pháp cũng sẽ ngăn cản chúng ta, hay là Sa-tan sẽ hành động giữa anh chị em và phân tán anh chị em. Luôn luôn là cách đó. Hiểu không? Điều gì đó sẽ xảy ra, vậy chúng ta hãy cảm ơn từng phút mà chúng ta ở với nhau.

19 Vậy bây giờ với những người phải về nhà, tối nay, thì sẽ như là tối Chúa nhật vừa rồi, tôi chỉ có một—một Sứ điệp hơi ngắn. Và vì vậy, anh chị em, nếu anh chị em muốn có nó trên băng ghi âm, ồ, chúng tôi chắc chắn sẽ gửi cho bạn băng ghi âm nếu bạn phải về nhà. Chúng tôi không... Tôi sẽ giảng tối nay, nếu Chúa muốn.

20 Tôi đã ghi chú ngày hôm qua, hay—hay ngày hôm kia, một Sứ điệp ngắn tôi đã đánh dấu từ việc nhớ điều gì đó, và nó mất một thời gian dài. Có hai Sứ điệp, mặc dầu vậy. Hầu như ở giữa, một trong chúng là, “Hồ nước rạn nứt,” hay là “Gieo gió gặt bão,” đúng là một Sứ điệp Phúc âm. Buổi sáng nay là sự giảng dạy. Và vì vậy, tối nay, tôi sẽ tiếp tục nói về “Gieo gió gặt bão,” hoặc là, “Hồ nước mà đang rò rỉ.”

21 Và, sáng hôm nay, tôi muốn đọc từ Kinh Thánh lúc này.

Anh chị em thấy thoải mái không? Hãy nói, “A-men.” [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Tốt.

Bây giờ tôi muốn anh chị em, đọc trong Kinh Thánh của mình, lật với tôi đến Sách Ô-sê, anh chị em nào mà muốn đọc. Chúng ta hãy đọc vài câu của chương 6, Sách của đấng tiên tri Ô-sê.

Xin chúng ta đứng lên.

²² Lạy Chúa yêu dấu, chúng con không đáng được cầm Sách này trong tay, vì chúng con đã đọc trong Thánh Kinh rằng không người nào ở trên Trời hay dưới đất, hoặc bên dưới trái đất, xứng đáng hoặc thậm chí có thể lấy quyển Sách này, hoặc ngay cả nhìn xem Nó. Ô, và có Đấng đã đến mà giống như chiên con đã bị giết; Ngài lấy Sách, vì Ngài xứng đáng, và Ngài đã tháo Ấn ra. Và chúng con trông chờ Ngài sáng hôm nay bày tỏ nội dung này mà đã được viết trong Sách, bởi vì nó là Sách Cứu Chuộc. Tất cả những ai được cứu chuộc được ghi trong đó. Xin cho chúng con có thể tìm thấy vị trí của mình, sáng nay, trong thời đại mà chúng con đang sống. Chúng con cầu xin bấy nhiêu điều trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

Bây giờ hãy đến, chúng ta hãy trở về với CHÚA: vì Ngài đã xé chúng ta, song Ngài sẽ chữa lành cho; Ngài đã đánh chúng ta, song sẽ buộc vết tích.

Sau hai ngày, Ngài sẽ tiếp nhận chúng ta; ngày thứ ba, Ngài sẽ dựng chúng ta dậy, chúng ta sẽ sống trước mặt Ngài.

Thế thì chúng ta khá nhìn biết CHÚA; chúng ta khá gắng sức nhìn biết Ngài. Sự hiện ra của Ngài là chắc chắn như sự hiện ra của mặt trời sớm mai, Ngài sẽ đến cùng chúng ta như mưa, như mưa cuối mùa tưới đất.

Hỡi Êp-ra-im, Ta sẽ làm gì cho ngươi? Hỡi Giu-đa, Ta sẽ làm gì cho ngươi? Vì lòng nhân từ của các ngươi giống như mây buổi sáng, như móc tan ra vừa lúc sớm mai.

Vậy nên Ta đã dùng các tiên tri sửa phạt chúng nó; Ta đã giết chúng nó bởi lời nói từ miệng Ta; và những sự phán xét của Ta mọc lên như ánh sáng.

Vì Ta ưa sự nhân từ mà không ưa của lễ; ưa sự nhìn biết Đức Chúa Trời hơn là ưa của lễ thiêu.

Nhưng giống như loài người, chúng nó đã phạm lời giao ước, và ở đó chúng đã—chúng đã phản bội Ta.

Ga-la-át là thành của kẻ làm ác, đầy những dấu máu.

Như bọn trộm cướp rình người đi qua, thì bọn thầy tế lễ cũng giết người bằng cách ưng thuận, và...chúng nó phạm biết bao là tội ác!

Ta đã thấy một việc gớm ghiếc trong nhà Y-sơ-ra-ên, ở đó Ép-ra-im thì làm sự gian dâm, Y-sơ-ra-ên thì bị ô uế!

Hỡi Giu-đa, người cũng vậy, người đã ban đến một mùa gặt định cho người, khi Ta đem phu tù của dân Ta trở về.

²³ Lạy Chúa Jêsus, xin rút ra từ Đây, bởi Thánh Linh Ngài, bối cảnh mà đã được dự định, như chúng con chờ đợi hơn nữa ở Ngài. Nhơn Danh Chúa Jêsus. A-men.

²⁴ Bây giờ, chủ đề sáng nay của tôi là: *Nhận Ra Thời Đại Của Bạn Và Sứ Điệp Của Nó.*

Chúng ta thấy từ bài học Chúa nhật tuần trước, như chúng ta đã dạy, *Lễ Thối Kèn*. Và tôi muốn anh chị em tập trung chú ý, bây giờ, thời—thời giờ ở dân Y-sơ-ra-ên theo đồng hồ của Chúa.

²⁵ Chúng ta đang đề cập ngày hôm nay dựa trên một bài học trường Chúa nhật, mà tôi muốn anh chị em hiểu rõ và nhận ra thời giờ mà chúng ta đang sống. Chúng ta sắp hết thời gian rồi, như anh chị em biết đấy. Và rồi, bởi điều này, anh chị em nên biết rõ chính thời đại và thời gian, dấu hiệu và Sứ điệp mà anh chị em tin nhận.

²⁶ Bây giờ, như chúng ta đã bắt đầu Chúa nhật tuần trước... Chúng ta đã nói về việc sẽ giảng về những tiếng Loa, Bảy tiếng Loa cuối cùng của Kinh Thánh. Và tôi, trong chính tôi, tôi nghĩ chúng sẽ mở ra giống như các Ấn. Nhưng tôi đã để ý trên mỗi một sự mở ra này đã có một điều phi thường xảy ra.

Và như chúng ta đã giảng về *Bảy Thời Đại Hội Thánh*, và chúng rất hoàn hảo cho đến nỗi Chính Thánh Linh giảng xuống ở giữa chúng ta chứng thực điều đó, và viết nó lên báo chí, đưa

nó ra khắp nước, tỏ cho thấy nó ở trên mặt trăng trên bầu trời, và chứng minh nó với chúng ta, nhiều tuần nhiều tháng trước khi nó xảy ra, mà đúng như cách nó sẽ có, một cách hoàn hảo. Ở đây trong đền tạm này Ngài đã bày tỏ nó. Ở đây trên...trong thì giờ, Ngài đã tỏ cho biết. Trên mặt trăng và mặt trời, Ngài đã bày tỏ điều đó. Và trong vị trí của các nước ở thời đại này, Ngài đã làm cho nó được biết đến; như hệ thống giáo phẩm của La-mã để lại và trở lại với Palestine, người ta đã cho rằng đã có giáo hoàng đầu tiên trở lại kể từ khi (họ tuyên bố) Phi-e-rơ là giáo hoàng. Vậy thì, điều đó thật kinh khủng!

²⁷ Thế thì, chúng ta thấy, trước Bấy Ấn điều đó đã che giấu mọi sự mâu nhiệm.

Tôi không biết tôi đang vẽ cái gì trên tấm bảng, về các Thời đại Hội thánh. Tôi chưa bao giờ. Đức Chúa Trời biết. Chỉ bằng khái tượng, tôi đã vẽ nó ra. Tôi không biết rằng Đức Chúa Trời, một năm sáu tháng sau, đã chứng thực nó trên bầu trời, bằng mặt trăng, và đưa nó vào báo chí lưu hành khắp nước. Tôi không biết được điều đó. Tôi đã không biết sẽ có một lúc mặt trăng trở nên tối tăm huyền bí, để tượng trưng cho Thời đại Lao-đi-xê này.

²⁸ Bây giờ, trên các tờ báo, anh chị em chỉ có sáu thời đại. Là vì hội thánh Lao-đi-xê hoàn toàn bị xóa sổ. Và bạn có để ý sự ứng dụng thuộc linh không, khi Chúa đặt nó ở trên trời. Khi tôi đặt nó ở trái đất đây, tôi đã để lại một khoảng trống nhỏ bé, như anh chị em thấy đây, chỉ một chút ánh sáng nhỏ nhoi. Đó là ngay trước chính người được Chọn đã được gọi ra khỏi trái đất, lý do mà tôi đặt nó ở trên đó cho thời đại thứ bảy. Nhưng khi Chúa đặt nó ở trên trời, thì nó hoàn toàn bị bôi đen, có nghĩa là có thể người cuối cùng được kêu gọi từ Thời đại Lao-đi-xê đó. Chúng ta không biết. Có thể có một bài giảng về phần này.

²⁹ Bây giờ chú ý lần nữa, trước—trước khi Bấy Ấn, mà tôi không có ý kiến nó là cách đó.

Ở đây tại đền tạm này Ngài đã nói về nó, và sai tôi đến Tucson, Arizona, kể cho tất cả anh chị em những gì sẽ xảy ra. Và có người đang ngồi ở đây, ngày hôm nay, mà đã ở đó chứng kiến nó xảy ra hoàn toàn chính xác theo cách nó đã được kể sẽ xảy ra, “Bấy Thiên sứ sẽ đến.” Rồi các tờ báo đăng điều đó, và các tờ

tạp chí, trên toàn quốc, “Quầng Sáng xoay tròn bí ẩn trong hình dạng kim tự tháp,” giống như tôi đã vẽ nó ở đây và chỉ cho anh chị em thấy. Đã bay lên từ nơi những Thiên sứ đó đang đứng, cao ba mươi dặm, và trải dài hai mươi bảy dặm; hoặc cao hai mươi bảy dặm, và trải dài ba mươi dặm, tôi quên mất nó là bề nào rồi. Và được nhìn thấy suốt trên các tiểu bang, ngay ở trên Tucson, Arizona, ngay tại nơi nó đã xảy ra, cùng một lúc.

³⁰ Đây, kinh—Kinh Thánh, Đức Chúa Trời không chỉ là...Điều này thật sự không phải là ai đó cố gắng nhấn—nhấn mạnh điều gì đó với bạn, nhưng để bày tỏ cho bạn chính sự áp dụng thuộc linh của thời đại này.

³¹ Và rồi, Sứ điệp kế tiếp, đã mở ra Bảy Ấn, mà mở ra mọi điều mâu nhiệm che dấu của Kinh Thánh, các Học thuyết, vân vân. Mà, thế giới ngày nay tấn công một cách thô bạo, tấn công Nó và nói Nó sai, *thế này, thế kia*.

³² Ngày nọ tại Arizona đây, các băng ghi âm ghép nối nhau, cố làm cho tôi nói những điều mà tôi đã không nói. Cứ nhớ khái tượng về công việc Arizona! Kinh Thánh đã nói, “Thà buộc cối đá vào cổ người còn hơn.” Và một điều khác nữa, rằng, “Hề ai,” dù người đó là thầy giảng hay sẽ là gì đi nữa, “bớt đi một Lời khỏi Nó, hay thêm một lời vào Nó!” Người ta đặt sự giải thích riêng của họ vào Lời như Nó đã được ban cho, cố làm cho Nó nói điều mà tôi không nói, và, không phải là Lời tôi; Nó là Lời Ngài. “Ai thêm vào, hay bớt đi!”

³³ Và rồi, trong khái tượng, chúng ta đã thấy những tiên tri này lao xuống, như tôi đã giải thích với anh chị em, tôi tin là, cách đây vài Chúa nhật. Tất cả sẽ là thế. Tôi đã nói, “Hãy tránh xa điều đó.” Chừng nào mà tôi đang đấu tranh chống lại điều đó, thì Đức Chúa Trời không thể chống lại nó. Nhưng chúng ta hãy để cho Ngài làm điều đó. Ngài là Đấng mà lo liệu việc đó. Hiểu không?

³⁴ Bây giờ chúng ta lưu ý, Chúa nhật tuần trước, có...giảng về các ngày lễ. Và có lễ ngũ tuần. Và giữa lễ ngũ tuần và lễ thối kèn, đó là một khoảng thời gian dài; chính xác là năm mươi ngày giữa lễ ngũ tuần và lễ thối kèn. Và năm mươi ngày, mà, *ngũ tuần* có nghĩa là “năm mươi.” Nó là bó lúa vẫy qua vẫy lại, hay sự khai sanh...Những trái đầu mùa được mang vào. Và chúng ta

thấy rằng đó là khuôn mẫu đấng sau đó, với những trái đầu mùa thiên nhiên, tượng trưng cho những trái đầu mùa của Thánh Linh được tuôn đổ trên dân sự.

Và chúng ta thấy rằng, thế thì, đó là năm mươi ngày được dân Ngoại đã tiếp nhận, mà, “Đức Chúa Trời đã kêu gọi từ dân Ngoại một dân cho Danh Ngài,” lễ ngũ tuần của dân ngoại. Và chúng ta đã đi hết kỳ lễ ngũ tuần dài đó.

³⁵ Vậy thì, thực tế, từ năm mươi ngày, sẽ chính xác là bảy ngày sa-bát. Và bảy ngày sa-bát tượng trưng cho Bảy Thời đại Hội thánh, được gọi trong thời gian của lễ ngũ tuần, thuộc về lễ Ngũ tuần, để gọi một dân từ dân Ngoại cho Danh Ngài.

Bây giờ, vào ngày cuối cùng của bảy ngày sa-bát này, mà đã có, đó là Ngày Chuộc tội, là Bảy tiếng Kèn. Và Bảy tiếng Kèn được gọi là một ngày than khóc, cho sự Hy sinh, hay là, sự Đền tội. Và thế thì chúng ta thấy, rằng, dân Y-sơ-ra-ên, Bảy tiếng Kèn chỉ gắn liền với dân Y-sơ-ra-ên.

³⁶ Và, rồi, tại sao Ngài lại không cho tôi giảng về Bảy Kèn vang tiếng. Tôi thậm chí đã sẵn sàng thông báo về nó, có những sảnh phòng sẵn sàng mọi thứ để đi vào, giảng về Bảy tiếng Kèn. Và tôi nói, “Có một điều gì đó khuấy nhiễu tôi rất nhiều,” tôi nói. Chúng tôi tiếp tục làm việc, Billy và tất cả chúng tôi, cố gắng sẵn sàng mọi thứ cho tòa nhà có máy điều hòa, cho tuần lễ sắp tới này, cho việc giảng về Bảy tiếng Kèn; có mười ngày, hay tám ngày, có thánh đường trường học. Nhưng Chúa Thánh Linh không cho tôi làm điều đó, vì lý do nào đó, và tôi tự hỏi tại sao.

Khi tôi bước vào cầu nguyện, tôi đã nói với vợ tôi, “Anh sẽ đi vào.” Tôi chân thành quỳ xuống trước Chúa, để cầu nguyện. Và Ngài đã bày tỏ cho tôi rằng Bảy chiếc Kèn đã vang lên dưới Ấn thứ Sáu, và tôi đã giảng điều đó, một cách siêu nhiên. Đấy, nó ở trong tay Chúa, toàn bộ sự việc. Nó gắn liền với dân Y-sơ-ra-ên, và chúng ta lấy ra điều đó dưới tác động của Ấn thứ Sáu; tất cả anh chị em ai cũng biết điều đó, người Do-thái đã bị ngược đãi như thế nào.

³⁷ Thời đại dân Ngoại là ở trong lễ ngũ tuần này.

Những tiếng Kèn, dưới...tất cả chúng được vang lên dưới Ấn thứ Sáu. Và chúng ta đã nắm được điều đó Chúa nhật tuần trước, dưới lễ thổi kèn, nếu tất cả anh chị em muốn nắm được điều đó. Nó để làm gì? Để giục giã những người Do-thái, từ khắp nơi trên thế giới, về quê nhà của họ. Họ phải ở đó. Và sự mở ra của các Ấn, dưới Ấn thứ Sáu, và dưới...Bây tiếng Kèn đã vang lên ở trong—Ấn thứ Sáu.

³⁸ Bây giờ, Sứ điệp của thiên sứ thứ bảy là để mở ra sự màu nhiệm của các Ấn, kêu gọi những người làm công dân Ngoại ở giờ thứ mười một nhận tiền lương giống như những người làm công giờ đầu tiên đã nhận. Hiểu không?

Vậy thì, Chúa Jêsus đã dạy điều đó. Ngài nói có một số người đã bước vào mùa gặt. Họ được thuê. Và khi họ đã làm, từ sáng sớm, họ đã nhận một—một—một thời gian, một đơ-ni-ê cho một ngày. Và rồi lúc giữa trưa, người nào khác nữa lại đến và làm việc. Và rồi vào giờ thứ mười một, đó là giờ cuối cùng trong ngày, người nào đó lại đến và nhận cùng mức lương giống như người đã làm từ giờ đầu tiên trong ngày; giờ cuối cùng.

³⁹ Thật quá hoàn hảo, cách mà những sứ giả thời đại đầu tiên với Lôi, với Phúc âm, với Lê thật biết bao, họ đã bước vào Thời đại Ngũ tuần. Rồi có một thời đại tăm tối đã ngăn trở họ. Rồi ở giữa thời, Luther, và Wesley, và họ, bước vào. Và rồi đó là Sứ điệp chiều tối, và nhận điều tương tự mà họ đã làm ngay lúc ban đầu. Sứ điệp chiều tối là để khôi phục lại, để mang lại sự việc giống như vậy lần nữa.

⁴⁰ Và nhớ lại khả tượng của tuần trước, mà khi Nàng Dâu đến để...xem trước điều đó. Ở đó Nàng Dâu nhỏ bé, đáng yêu, đến trong sự hiện thấy. Và tôi, không nghĩ về điều đó; chỉ ngồi ngắm nhìn từ bên ngoài. Và Nàng Dâu bước đến. Tôi nghe thấy một Tiếng nói bên cạnh tôi, nói rằng, “Đây là một sự duyệt trước của Nàng Dâu.” Và Nàng đi qua. Tôi chú ý tới Nàng, phong cách nàng, rất đáng yêu, xinh đẹp, trẻ trung. Nàng đang bước đi thật đúng như Nàng có thể đi, không mạnh mẽ; ngay trong những sải bước của một—một phụ nữ, cung cách thật như quý bà, duyên dáng làm sao. Đó là cách Nàng đi, đến bên trái của tôi về hướng này, và Nàng đi ra khỏi tầm mắt của tôi.

⁴¹ Lúc đó Ngài quay tôi sang bên phải, và Ngài chỉ cho tôi từng giáo hội khi họ xuất hiện ở các thời đại. Và, ôi, thật là thô tục! Và giáo hội cuối cùng là thời đại hội thánh cuối cùng này, mà được dẫn đầu bởi một mục phù thủy. Họ ăn mặc rất phóng đãng, trông cực kỳ ô uế! Họ diễu hành theo nhịp của điệu nhảy tuýt và nhạc kích động. Và những phụ nữ đó lao mình trong điệu nhảy tuýt, tay cầm một tờ giấy, màu xám, đạo đức giả, công-...Màu xám là giữa màu trắng và màu đen, là màu lừa dối. Xám có nghĩa là không trắng cũng không đen. Nó là màu lừa dối. Và tờ giấy trông giống như màu xám, giữ phía trước họ, với những chiếc váy ngắn bằng loại vải giống như vải dăng ten, hoàn toàn trần truồng từ thắt lưng trở lên. Và diễu hành đến...hay thời gian, hay uốn éo, và hành động kỳ cục với điệu nhạc đó, họ bước tới. Và nói, “Đó là hội thánh.”

⁴² Và khi nó đi ngang qua tôi, tim tôi như muốn ngắt đi. Tôi nghĩ, “Đó có phải là những gì đang cố gắng để đại diện cho Đấng Christ, như là một Nàng Dâu không? Về mọi sự nỗ lực và những điều mà con người đã đưa ra, cố hết sức mang lại một Nàng Dâu cho Đấng Christ; và một gái điếm trông ô uế, bản thủ, thô tục như thế mà lại là Nàng Dâu của Đấng Christ sao?” Điều đó khiến tôi bị đau tim.

⁴³ Khi nó đi qua, sau khi cô ấy...Đến trước nơi chúng ta đang đứng, cô ta đang cầm tờ giấy ở phía trước, uốn éo, và lắc lư, khi đi thì di chuyển từ bên này sang bên nọ, khi cô ta đi, như những điệu nhảy hiện đại họ có ngày nay, tự mình thể hiện những hành động vô đạo đức khi cô ta đang diễu hành.

⁴⁴ Tôi không chịu trách nhiệm về những điều này. Tôi chỉ có thể nói những điều tôi đã nhìn thấy. Và Đức Chúa Trời là Quan Án của tôi, nhưng đó là giáo hội đến từ nước Mỹ.

⁴⁵ Bây giờ, khi cô ta đã đi qua, thì toàn bộ phần phía sau không có gì che đậy cả. Và lúc đó khi cô ta đi qua, tôi cảm thấy ngắt xủ và buồn nôn.

⁴⁶ Sau đó Ngài đã phán, “Nàng Dâu sẽ đến duyệt lại.” Và ở đây Nàng Dâu đến sau cô ta, trông cũng rất giống Nàng Dâu đã đi lúc đầu. Khi đó lòng tôi vui mừng nhảy nhót, biết rằng đó sẽ là Nàng

Dâu. Và Nàng sẽ làm những điều giống như vậy, và cũng ăn mặc thứ tương tự, mà Người đã có lúc đầu. Nàng được kêu gọi.

Và tôi biết rằng đó là Lẽ thật. Nếu điều đó không thật, thì mọi sự khả thi mà tôi đã nhìn phía sau là sai. Ai cũng biết, rằng, không một điều nào Ngài đã bảo chúng ta ngoài Lẽ thật. Nó ứng nghiệm, đúng như...

⁴⁷ Và thế thì, anh chị em có thể thấy, sự ô uế của giáo hội hiện đại, đang tự xưng mình là một “hội thánh” không?

⁴⁸ Như người nào đó đã nói ngày nọ; Anh Ruddell, một anh em yêu quý của tôi, đang đứng dựa vào tường ở đằng kia lúc này. Rằng, anh ấy thấy nó như một chồi rể trên cây nho. Và chúng tôi đã bàn luận về điều đó ở trong phòng hôm nọ. Anh Ruddell bị quấy nhiễu về tình trạng của thời đại và—và cảm thấy về tâm linh trong các giáo hội ngày nay, cách mà nó bắt đầu xuống dốc như thế nào. Các mục sư truyền đạo đến từ mọi nơi, và phỏng vấn ở ngoài đây, hỏi “Chuyện gì đã xảy ra, Anh Branham? Chuyện gì xảy ra thế?” Ồ, chao ôi!

⁴⁹ Anh Ruddell đã hỏi tôi câu hỏi, “Có phải họ đang sống nhờ linh của quý Sa-tan, hay cái gì?”

⁵⁰ Tôi trả lời, “Không, chồi rể thì sống nhờ sức mạnh của cây nho.” Nó sống bởi vì, trái cam quýt lai, một—một cây chanh sẽ mọc lên từ một cây cam; nhưng sẽ không sinh ra những quả cam, mặc dù nó tồn tại được là bởi sự sống của cây cam.

Còn giáo hội, cái gọi là như vậy, cũng chỉ là một chồi rể ghép, sống tầm gửi dưới danh nghĩa tôn giáo, dưới danh nghĩa của hội thánh. Công giáo và Tin Lành, chỉ là những chồi rể, hút...từ sức mạnh của Gốc Nho; mà vẫn chưa cho ra được quả nào cho dù đó là quả gì, bởi vì họ không trở lại đạo. Họ không nằm trong chương trình đã định trước, nguyên thủy của Đức Chúa Trời, đó là lý do tại sao họ phải phủ nhận Lời và cho ra loại quả khác. Cây thực sự chính cống, trong rể của nó, được định trước sanh ra những quả cam ở trên cây cam.

Chúa Jêsus phán, “Ta là Gốc Nho; các ngươi là nhánh.”

⁵¹ Nhưng nếu cây đó đã từng sanh ra nhánh khác, thì nó vẫn sẽ sanh ra loại quả của cây gốc. Và ở đó phải có một sự khôi phục

của tất cả các điều này, ngay ở phía cuối Gốc Nho. Phải có, sanh ra, sự khôi phục, một Ánh sáng chiều tối để thấp sáng Nó lên và làm cho Nó đúng. Nhưng nó sẽ xuất phát từ Cây Nho, không phải một giáo phái được thắp vào Nó; nhưng sản phẩm nguyên thủy của Lời. Nó phải đến cho lúc chiều tối. “Và sẽ có Ánh sáng chiều tối.” Nó tiếp nhận Ánh sáng để làm Nó chín muồi.

⁵² Thấy Thánh Kinh hoàn hảo biết bao! “Một ngày mà sẽ không được gọi là ngày hay đêm.” Trái cây không thể chín nếu không có mặt trời làm chín nó. Cho dù anh em giảng nhiều thế nào đi nữa, anh em làm điều gì đi nữa, nó không thể được chín muồi, nó không thể được bày tỏ, nó không thể được chứng thực; chỉ bởi Ngài Đấng đã phán, “Ta là Sự Sáng của thế gian,” là Lời. Vì vậy phải sinh ra một—một—một Quyền năng, Chính Thánh Linh, để làm chín, hay làm sáng tỏ, hoặc chứng minh, hoặc bày tỏ điều mà Ngài đã tiên đoán sẽ xảy ra vào ngày này. Ánh sáng chiều tối sản sinh ra điều đó. Thật là thời giờ tuyệt vời!

⁵³ Nàng Dâu đã đi qua cùng vị trí mà Nàng đã ở khi Nàng có lúc ban đầu. Nhưng tôi đã chăm chú nhìn Nàng bước ra trật bước, và cố gắng kéo Nàng lại. Bây giờ, có thể nói nhiều về những điều này, về thời đại mà chúng ta đang sống.

⁵⁴ Vậy thì, Ô-sê nói, trong 6:1, “Hãy trở về với Chúa.” Nên nhớ, người đã nói họ sẽ bị tản lạc, và họ đã bị. Người nói, “Họ sẽ quay trở về với Chúa, sau khi họ bị tản lạc, và Ngài sẽ, sẽ băng bó họ lại.” Chú ý, “Hãy trở về...Bị tản lạc; lần thứ hai...Họ bị tan lạc, và bị mù.” Đó là thật chính xác những gì đã xảy ra. “Ngài sẽ chữa lành cho chúng ta, và băng bó lại.”

Giống như Ê-xê-chi-ên 37, “Những xương cốt khô, thung lũng đầy xương khô.” Ê-xê-chi-ên đã thấy điều đó, sự trở lại của họ.

Rồi chú ý, Ô-sê đã nói, “Sau hai ngày!” Sau hai ngày Ngài quay lại với họ. “Ngài sẽ tiếp nhận chúng ta và ban cho chúng ta, khiến chúng ta tỉnh lại.” Vậy thì, *tỉnh lại* không có nghĩa là “sự sống lại.” *Tỉnh lại*, ở đó, là một từ tương tự như vậy được dùng ở bất cứ nơi nào khác, tôi đã tra xem nó, có nghĩa là, “sự phục hồi.” “Ngài sẽ phục hồi chúng ta sau hai ngày.” Đó sẽ là, “Vào ngày thứ ba Ngài sẽ phục hồi chúng ta lại, sau khi Ngài làm chúng ta tan lạc, làm cho chúng ta bị mù, và xé nát chúng ta.”

55 Anh chị em biết đấy, người Do-thái đã bị mù vì chính mục đích để chúng ta có thể nhìn thấy. Họ đã bị xé thành từng phần, và bị tan lạc, như một dân, và đã chối bỏ Đấng Mê-si của họ; hầu cho chúng ta có thể tin nhận Đấng Mê-si, để có thể có một dân được gọi ra từ dân Ngoại cho Danh Ngài.

56 Vậy thì, người đàn ông đứng ra, và người nữ đã lấy tên của anh ta. Những dân Ngoại bị mù này không thể nhìn thấy cái Danh đó, “Chúa Jê-sus Christ,” trong phép báp-têm! Thật là quá tệ, nhưng phải là cách đó. Người Do-thái, họ đã phải—họ đã phải không nhìn thấy điều đó. Chỉ có người duy nhất có thể nhìn thấy nó; đó chính là người đã được định trước để thấy. Nói cách khác, bạn sẽ không bao giờ nhìn thấy điều đó.

Người Do-thái không thể nhìn thấy sự hiện hữu Đấng Mê-si của họ. Và, tuy nhiên, họ là những học giả và những nhà thần học, những nhà học giả vĩ đại nổi tiếng, đọc cùng Kinh Thánh giống như bạn. Vậy thì, sau khi điều đó được tỏ cho chúng ta biết, chúng ta có thể thấy nó rõ ràng, đó là Đấng Mê-si. Nhưng, họ không thể nhìn thấy điều đó, họ cũng chẳng nhìn thấy ngày nay. Họ cũng được nói tiên tri là bị mù.

57 Giáo hội, ngày nay, được tiên báo là bị mù, chối bỏ Sứ điệp thời đại chiều tối này. Khải huyền 3 nói vậy, “Các người khốn khó, khổ sở,” để ý tình trạng của nàng dâu đêm nọ, hay giáo hội, “lơ lờ, đui mù, mà không biết.” Chúa Jê-sus ôi, xin thương xót chúng con! Kinh Thánh đã nói nó “lơ lờ.” Tôi chưa bao giờ thấy điều đó cho đến ngay bây giờ. Hội thánh Lao-đi-xê bị lơ lờ. Và khi nó xuất hiện đêm nọ, nó “lơ lờ,” không bao giờ để ý điều đó, “mà không biết điều đó.”

58 Ô, thật biết ơn dường nào! Thật, không lạ gì chúng ta rất biết ơn! Tôi cảm thấy rằng chúng ta chưa đủ lòng biết ơn vì những điều mà Chúa đang tỏ cho chúng ta biết.

59 “Lơ lờ.” Và Khải tượng đã nói, chỉ cho tôi biết nó trần trụi mà không biết điều đó, và “bị mù.” Như Y-sơ-ra-ên bị mù để dân Ngoại có thể đi vào, bây giờ dân Ngoại cũng bị mù để Nàng Dâu có thể được đem ra và Y-sơ-ra-ên có thể tiếp nhận lễ Thối Kèn của họ. Thật hoàn hảo!

⁶⁰ “Sau hai ngày Ngài sẽ lại khiến chúng ta tỉnh lại, hoặc ban cho chúng ta sự hồi phục, đem chúng ta lại với nhau, người Do-thái,” nói về những Tiếng Kèn này bây giờ. Và Ngài sẽ... “Và chúng ta sẽ sống trước mặt Ngài, hay có Sự sống Đời đời. Đấy, chúng ta sẽ sống trước mặt Ngài.” Kinh Thánh nói ở đây ở trong sách Ô-sê, nói rằng, “Và chúng ta sẽ sống trước mặt Ngài; Sự sống, có Sự sống trước mặt Ngài.” Đó là Sự Sống của chính Ngài, Sự sống Đời đời, “có Sự sống trước mặt Ngài.”

“Người mà sống trong sự vui thú là chết đang khi còn sống.” Vì vậy chúng ta...đã hứa rằng dân Y-sơ-ra-ên sẽ lại có Sự sống trước mặt Ngài. Nó đã chết, với những sự kiện, và với lễ ngũ tuần.

⁶¹ Bây giờ lưu ý, cẩn thận. “Rồi sau hai ngày.” Vậy thì, điều ấy không có nghĩa là hai lần hai mươi bốn giờ, bởi vì nó đã xảy ra... Điều đó đã xảy ra từ lâu, hàng trăm năm trước. Hiểu không? Nó có ý nghĩa là, “hai ngày với Chúa,” sau hai ngàn năm. Vậy thì, anh chị em biết đã bao lâu rồi kể từ lúc đó không? Đã hai ngàn bảy trăm năm rồi kể từ đấy, vì trong Ô-sê ở đây là vào năm 780 trước Công Nguyên. Đến nay là năm 1964, đấy, nó là điều gì đó đã trên hai ngàn bảy trăm năm trước. Ngài đã phán, “Sau hai ngày, trong ngày thứ ba, Ngài sẽ dựng chúng ta dậy, và cho chúng ta Sự Sống trước mặt Ngài.” Đó là những tiếng Kèn của bạn đang đến gần. Đó là thời đại mà chúng ta đang sống, thời đại mà chúng ta đang sống.

⁶² Vậy thì, họ đã bị tản lạc, bị mù, tụ họp lại, và rồi mới vào trong ngày thứ ba. Anh chị em có thấy điều đó không? Họ đã bị tan lạc, từ Palestine, ra khắp thế giới. Họ bị làm mù, để chối bỏ Đấng Mê-si. Và bây giờ họ nhóm lại trên quê nhà của họ, sẵn sàng chờ những Tiếng Kèn, để nhận ra sự Cứu chuộc.

Như Kinh Thánh đã nói, “Khi họ tin nhận Nó, và thấy Ngài với những vết sẹo đóng đinh,” sau khi Hội thánh được đem đi, “và họ nói, ‘Ngài bị những vết sẹo này ở đâu?’ Ngài phán, ‘Trong nhà của những người bạn Ta.’” Và Ngài phán, “Họ sẽ tách ra, từng gia đình, và họ sẽ khóc than và thương tiếc, trong nhiều ngày, giống như một gia đình mà đã mất đứa con trai duy nhất của mình.” Hãy nhớ, rằng lễ Thổi Kèn đó là để làm

điều đó. “Để khóc than, thương tiếc cho Cửa Lễ bị giết,” mà họ đã chối bỏ Nó.

⁶³ Họ ở trong xứ mình. Họ đã bị tan lạc, bị mù, và bây giờ tập trung lại. Và tất cả là ở dưới Ấn thứ Sáu, Bảy tiếng Kèn của họ... vang lên để tập họp họ lại với nhau, tiếng Kèn thứ Sáu. Tiếng Kèn thứ Bảy là “tiếng Kèn Lớn đó,” như chúng ta đã nghe giảng Chúa nhật vừa rồi. Tiếng Kèn thứ Sáu vang lên sau Ấn thứ Sáu. Giống như là Ấn thứ Sáu của chúng ta đã mở ra, mọi việc diễn ra cùng một lúc; duy nhất, tất cả tiếng Kèn của họ vang lên cùng một lúc; nơi mà, chúng ta đã từng có hai ngàn năm trước trong lễ ngũ tuần.

⁶⁴ Vậy thì, đã hai ngàn bảy trăm năm kể từ khi đó. Ngài phán, “Vào ngày thứ ba, chúng ta sẽ nhóm nhau lại. Sau hai ngày, vào ngày thứ ba, chúng ta sẽ nhóm nhau lại, và nhận sự Sống trước mặt Ngài.” Anh chị em thấy Lời hứa đó không? Thời giờ đã được viết trên tường một cách hoàn hảo. Chúng ta thấy nơi chúng ta đang sống.

⁶⁵ Bây giờ ở quê nhà, chờ Lễ Thổ Kèn, hay là nhận ra sự Chuộc tội, và chờ đợi sự Chúa Đến, để khóc than vì lúc đầu họ đã chối bỏ Nó. Họ đang ở trên quê hương mình vì điều đó, đang chờ đợi. Điều mà tất cả họ... Mọi việc được sắp đặt một cách có vị trí.

⁶⁶ Như là thầy giảng Phúc âm, tôi không thể thấy một điều để lại ngoài sự ra đi của Nàng Dâu. Và Nàng Dâu đã phải được đem đi trước khi họ có thể nhận ra điều gì đã xảy ra. Họ đã bị trói buộc, bị tan lạc... Tôi muốn nói, họ đã bị đuổi đi, bị mù, và bây giờ được nhóm nhau lại. Thế cái gì bị bỏ lại? Nàng Dâu được đem đi. Chờ đợi sự ra đi của Nàng Dâu, vì vậy các tiên tri của họ trong Khải huyền 11 có thể gọi họ đến với lễ Thổ Kèn, để khiến họ nhận ra những điều họ đã làm.

⁶⁷ Hãy nhớ, ngay giữa những Ấn đó, xuất hiện Ấn thứ Sáu. Và có một trăm bốn mươi bốn ngàn người, được chọn và được gọi. Và giữa Tiếng Kèn thứ Sáu và thứ Bảy, Khải huyền chương 11 xuất hiện chính xác ngay đó cùng hàng với Ấn thứ Sáu.

⁶⁸ Để làm gì? Điều đó để làm gì? Điều này là để dẫn tới hai nhân chứng, Môi-se và Ê-li, những tiên tri. Mà, người Do-thái chỉ tin vào những tiên tri của họ. Họ sẽ đến với dấu hiệu của những tiên tri, và công việc của họ sẽ là công việc của đấng tiên tri, vì họ làm việc một cách chính xác.

Cho thấy một điều, rằng, con người, khi bạn chết hoặc bất cứ cái gì, khi bạn rời khỏi thế gian này, bản chất của bạn không thay đổi. Nếu bây giờ bạn là người nói dối, thì ở đó bạn sẽ là người nói dối. Nếu ở đây bạn là người nóng nảy, thì ở đó bạn cũng sẽ là người nóng nảy. Nếu ở đây bạn là người nghi ngờ, thì ở đó bạn cũng là người nghi ngờ. Hỡi quý ông và quý bà, đã đến lúc phải tự thức tỉnh và tự xem xét chính bản thân, và thấy chúng ta đang đứng ở đâu, vì cái chết không thay đổi được điều đó.

⁶⁹ Họ đã chết được hai ngàn năm. Môi-se thì khoảng hai ngàn năm trăm năm, và Ê-li kể từ...Hầu như hai ngàn năm trăm năm Ê-li đã chết, và Môi-se đã chết, và ở đây họ quay lại với cùng bản chất và làm những điều giống như trước.

Cái chết không làm được gì với một người ngoại trừ thay đổi chỗ ở của người ấy. Không thay đổi được bản chất của bạn. Không thay đổi được đức tin của bạn. Không thay đổi được cái gì trong bạn trừ chỗ ở của bạn.

⁷⁰ Vậy, cách mà bản chất bạn buổi sáng nay vẫn là thế! Nếu bạn là người nghi ngờ về Lời Chúa, thì bạn sẽ là người nghi ngờ ở nơi đó. Tôi không quan tâm bạn thánh khiết thế nào, bạn sống như thế nào, và bạn sống tốt thế nào, điều đó không thay đổi được bạn một chút nào cả với cái chết, chỉ có chỗ ở của bạn. Và nếu bạn không thể chấp nhận toàn bộ Lời của Đức Chúa Trời theo cách Nó đã được chép, bạn sẽ không làm điều đó ở Đó; vì vậy, đừng có lo lắng, bạn sẽ không ở Đó.

Bạn phải chấp nhận Nó trong sự trọn vẹn của Nó, trong quyền năng minh chứng của Nó và sự khả thị về Nó là gì, rồi bạn trở thành một phần của Nó. Đó là Lời duy nhất của Ngài rằng Ngài sẽ sống lại, như Ngài đã thực hiện Lời Ngài vào buổi sáng Phục sinh đầu tiên. Chỉ Lời Ngài đã đến, và những ai đã chết trong Lời Ngài, tin Lời Ngài và xác nhận Lời Ngài.

71 Để ý, nào, đó là hai ngàn bảy trăm năm trước. Lưu ý, họ đã bị tan lạc, họ đã bị mù, và bây giờ họ được nhóm nhau lại. Vậy thì, điều tiếp theo là họ sẽ tiếp nhận Sự sống.

72 Và dân Ngoại được gọi ra. Nàng Dâu đã sẵn sàng. Sự Cất lên đã gần. Chúng ta có thể nhận ra điều đó không? Chúng ta có thể thật sự tin điều đó không? Đó có phải là câu chuyện đã được kể không? Nó có phải một chuyện hoang đường, với chúng ta không? Nó có phải cái gì đó nghe có vẻ như thật hay không? Nó là điều gì đó mà chúng ta, bề ngoài, có thể tin không? Hay là, nó là cái gì mà ở trong chúng ta, đó là một phần của chúng ta, mà nó còn hơn là sự sống đối với chúng ta? Chúng ta có thái độ gì, sáng hôm nay, trong đền tạm này? Nên nhớ, sẽ là một bày nhỏ mà tiếp nhận Nó.

73 Bây giờ ở quê nhà, đang chờ đợi những tiếng Kèn. Bây giờ trông đợi cho sự ra đi của Nàng Dâu nhỏ bé, để Khải huyền 11 có thể được ứng nghiệm. Thời đại hội thánh đã ngừng lại; các Ấn đã được mở ra, để minh chứng những gì họ đã để lại trong thời đại hội thánh, và Sứ điệp đã được đưa đến. Y-sơ-ra-ên có mặt, ha-lê-lu-gia, sẵn sàng cho Lễ Thối Kèn.

74 Ồ, hỡi anh em là những người ở những vùng khác mà sẽ nghe băng ghi âm này, anh em không thể thức tỉnh ư, hỡi anh em của tôi? Hay là, Nó làm anh em mù? Anh em sẽ ném Nó đi và gọi Nó là lời tiên tri giả chẳng? Khi mà, Nó được xác nhận là đúng ngay trước bạn, bởi thế giới, bởi thời gian, bởi các dân tộc, và bởi Thánh Linh Đấng đã viết ra Nó. Nó được xác nhận, cả về tự nhiên, tinh thần, vật chất. Mọi điều mà Ngài đã phán thì được ứng nghiệm và được minh chứng.

75 Dân Y-sơ-ra-ên ở trong đất mình; xua đuổi họ vào đó, dồn họ lại trong đó, giống như chiên. Những con chó sói đi theo sau và đuổi họ quay lại an toàn, với vùng đất của riêng họ. Hãy nhớ, dân Y-sơ-ra-ên chỉ được hứa được ban phước miễn là họ ở trong đất của mình. Chúa không bao giờ ban phước cho Y-sơ-ra-ên ở ngoài vùng đất của họ. Áp-ra-ham đi ra khỏi xứ, và đã bị kết tội. Mọi người rời bỏ quê hương đều bị kết tội. Chúa chỉ có thể ban phước lành cho Y-sơ-ra-ên khi họ ở lại trong quê nhà mình, và

bây giờ họ đã ở đó như một dân tộc. Và Hội thánh được kêu gọi; nó chỉ đang chờ sự Cất lên, của Nàng Dâu được đem đi.

⁷⁶ Các Ấn đã mở. Nó đã bày tỏ cho chúng ta. Chúng ta thấy những gì họ đã bỏ lại. Bạn muốn tranh cãi và làm âm ỉ về dòng giống con rắn, và phép báp-têm bằng nước, vân vân, bạn bị mù mà không biết điều đó. Thân của đời này đã làm bạn mù, với điều Đó, và bạn không biết nó. Không lạ gì sáng nay tôi đã có lúc như vậy, phải tranh chiến để vượt qua áp lực của chúng!

⁷⁷ Vì vậy các vị tiên tri của họ có thể được bày tỏ vào thời cuối cùng này; không thể làm điều đó, qua những tiếng Kèn, của... qua Lễ Thối Kèn.

⁷⁸ Ngài đã phán, qua Ô-sê, “Ta đã chặt.” Nào hãy theo dõi, Ngài đang nói với dân Y-sơ-ra-ên. “Ta đã chặt,” hay nói cách khác, “Ta đã chặt, chặt chúng ra, qua các nhà tiên tri.” Đó là cách Chúa làm với dân Ngài. Ngài đã chặt họ ra khỏi dân còn lại của các nước. Bằng cái gì? Gươm hai lưỡi của Ngài, Lời Ngài. Ngài đã chặt họ ra, dân Ngài, từ các dân. Ngài đã chặt dân Ngài từ các dân, bằng những vị tiên tri, Lời được minh chứng của Ngài.

Ngài cũng đã chặt Nàng Dâu của Ngài khỏi những giáo phái, bằng Lời Ngài; đã hứa bởi Ma-la-chi 4, trong ngày sau rốt. Chặt Nàng Dâu Ngài ra, để Nó ra khỏi dân còn lại của các giáo hội! Để ra Nàng Dâu của Ngài!

⁷⁹ Ngài đã chặt ra, các tiên tri Ngài; qua, với những tiên tri Ngài, bằng Lời chặt Y-sơ-ra-ên ra. “Hãy phân rẽ khỏi những dân còn lại.”

Hãy nhìn khi họ muốn hành động như những dân còn lại. Họ đến gặp đấng tiên tri, Sa-mu-ên. Người nói, “Ta đã từng lấy tiền của các ngươi không? Ta đã từng nói với các ngươi điều gì, nhân Danh Chúa, ngoài những điều đã xảy ra không?”

Họ đáp, “Không, điều đó thì, điều đó thì đúng, nhưng chúng tôi vẫn muốn có một vua.”

⁸⁰ Đó là cách mà các giáo hội đã làm. “Ồ, chúng tôi tin Lời. Nó được lắm, nhưng, ông biết đấy, họ nói chúng ta nên làm *điều này*.” Tôi không quan tâm tới điều họ nói. Lời thì đúng!

Hãy đợi. Ngài đã chặt họ ra, qua những vị tiên tri.

⁸¹ “Mấy giờ rồi, thưa anh? Mấy giờ rồi, thưa mục sư? Anh em có thấy thì giờ của thời đại, và dấu hiệu mà mình đang sống không? Anh em hiểu được nó không? Anh em thấy nó không?”

⁸² “Khắp nơi giờ đây, không có sự phục hưng. Mọi người đang phàn nàn, các mục sư truyền đạo kêu khóc. Tôi đã đọc một trong số những—những tờ báo nổi tiếng đến từ hội thánh ở đây, một tờ báo rất tốt. Và tôi biết người chủ biên, tôi biết những người đó. Họ là những người tin kính, rất tốt, Anh và Chị Moore, của tờ *Người Đưa Tin Về Việc Ngài Đến*. Một trong những tờ báo tốt nhất trên cánh đồng truyền giáo, *Người Đưa Tin Về Việc Ngài Đến*. Nhưng họ hầu như sẽ không in ra bất cứ điều gì ngoài, “Kiêng ăn, cầu nguyện! Kiêng ăn, cầu nguyện! Hãy thôi kèn! Lấy...” Bao nhiêu người đọc nó? Anh em biết đấy. Anh em thấy điều đó luôn, “Kiêng ăn, cầu nguyện! Kiêng ăn, cầu nguyện!” Đó là tất cả những gì bạn nghe thấy. “Hãy kiêng ăn, cầu nguyện! Chúng ta sẽ có sự mở ra một thời vĩ đại! Có một điều lớn lao sắp xảy ra! Tất cả anh chị em, hãy cầu nguyện, cầu nguyện, cầu nguyện! Chúng ta vẫn chưa quá muộn đâu!”

⁸³ “Tại sao họ làm điều đó? Tại sao họ làm điều đó? Họ muốn có một sự thức tỉnh lớn. Họ đang khóc, tin rằng sẽ có sự thức tỉnh. Họ là những người tốt. Tại sao vậy? Họ đã làm gì? Họ không nhận ra sự thức tỉnh của Nàng Dâu. Hiểu không? Bởi là một Cơ-đốc nhân, họ cảm thấy sự tác động của thời đại, nhưng họ đã không nhận ra những gì đã được làm. Đó là điều đang làm cho họ cảm thấy cách ấy. Họ biết có điều gì đó được cho là sắp xảy ra, nhưng, đấy, họ đang trông đợi nó sẽ đến ngoài đường lối, trong tương lai, trong khi nó đã xảy ra ngay bên cạnh bạn rồi.”

⁸⁴ “Đó cũng là điều tương tự họ đã làm trong thời xưa. Họ tin vào một Đấng Mê-si sẽ đến. Họ đã tin rằng sẽ có người báo trước đến. Nhưng nó ở ngay cạnh họ, mà họ không biết. Họ đã không nhận ra nó. Họ tin rằng sẽ có người báo trước sẽ dọn đường cho Đấng Mê-si đến, và họ đã chặt đầu người đó. Và giết Đấng Mê-si của họ, bởi vì đã được nói tiên tri rằng họ sẽ bị mù. Ô-sê đã nói vậy.”

⁸⁵ “Cùng một Thánh Linh, mà đã phán qua Ô-sê, cũng phán qua Giảng và nói hội thánh trong những ngày cuối cùng sẽ “lỏa lồ,

đui mù, và để Ngài ở bên ngoài hội thánh.” Họ không nhìn thấy những lời tiên tri này đã được ứng nghiệm. Nhưng, ở đó, họ nhận ra rằng có điều gì đó phải xảy ra. Họ thật sự không hiểu được nó. Họ không nhận ra nó. Thật giống rất nhiều người Do-thái thời xưa; Lao-đi-xê mù; sự giàu có, hệ thống thần học, thù địch với Hội thánh, căm ghét với Sứ điệp. Hãy xem những người Do-thái đã thù địch với Giảng như thế nào. Hãy xem họ thù địch với Chúa Jêsus, trong khi Ngài chính là Đấng mà họ tuyên bố rằng họ đang trông đợi.

[Hệ thống khuyếch đại âm thanh gây ra tiếng ồn—Bt.] Tôi tin chúng ta đã làm nổ cái cầu chì. Tôi cho rằng điều đó cũng làm ngừng máy thu băng. Không phải vậy. Ổn rồi.

⁸⁶ Họ đã căm ghét đối với Sứ điệp.

Những gì xảy ra, là do có quá nhiều xung lượng; mỗi người trong anh chị em là một đơn vị làm nóng lên. Không có cách nào giữ cho hội thánh hoàn toàn bình thường trong những điều đó, dưới ảnh hưởng những lần đó. Bởi vì, anh chị em biết đấy, nhiệt độ mỗi người trong số anh chị em, bình thường, là chín mươi tám độ nhiệt. Và anh chị em không chỉ ngồi ở đó như thế; mà bạn liên tục tỏa nhiệt. Ở đây bây giờ đã có đủ không khí để làm mát. Nhưng, với sức nóng tiếp tục tỏa ra, thì các—anh chị em không làm được điều đó.

⁸⁷ Chú ý, sự thù địch! Nhưng, bây giờ, giống như những người Do-thái ngày xưa, bị mù! Họ hiện giờ ở Lao-đi-xê. Họ “lơ lờ, khốn khó, khổ sở mà không biết điều đó.” Thời đại của sự giàu có, của những sự dạy dỗ thần học to lớn, nền giáo dục vĩ đại, và giờ đây họ trở lên thù địch với Sứ điệp. Họ không muốn làm gì với Nó cả, thật giống như đã xảy ra trở lại thời khi Chúa Jêsus của Na-xa-rét còn ở trên trái đất.

⁸⁸ Lý do người ta, trong thời Nô-ê, không vào con tàu, bởi vì họ không nhận ra sứ điệp lẫn sứ giả. Đó là lý do duy nhất họ bị hư mất, là bởi vì họ đã không bao giờ nhận ra được thời đại mà họ đang sống. Họ không nhận ra rằng Đức Chúa Trời sẽ giải quyết tội lỗi như Ngài đã hứa Ngài sẽ làm. “Ngài sẽ hủy diệt con người, trên mặt đất.” Ngài đã nói tiên tri điều đó. Ngài có ý nói điều

đó. Và Ngài có ý định làm điều đó ngày nay giống như Ngài đã làm lúc ấy.

⁸⁹ Nhưng dân chúng, thay vì có thiện chí với Nô-ê, thì lại xem ông như kẻ ngông cuồng. Họ không tin ông là vị tiên tri. Anh chị em biết đấy, Chúa Jêsus, Chính Mình Ngài, đã phán bảo chúng ta người ta đã nhạo báng như thế nào trong thời Nô-ê, đem ông ra làm trò cười, và gọi ông là kẻ cuồng tín và nhiều hơn nữa. Nhưng họ không nhận ra được thời đại của mình. Họ không nhận ra được thời đại. Họ không nhận ra được dấu hiệu. Họ không nhận ra sứ điệp. Họ không nhận ra sứ giả, nhưng đặt người ở giữa họ rồi cười nhạo người. Chúa Jêsus phán, “Như việc đã xảy ra trong thời Nô-ê!”

⁹⁰ Với Y-sơ-ra-ên ở trong đất của nó, và bây giờ mọi thứ đã ổn định, và Sứ điệp thực sự hoàn toàn đang di chuyển vào, thời đại chúng ta đang sống bây giờ là gì, thừa anh em? Chúng ta ở đâu?

⁹¹ Họ đã không biết thời đại. Họ đã không biết. Đó là lý do tại sao họ đã bỏ lỡ nó, là bởi vì họ đã không nhận ra nó. Họ giống như thời đại, ở một chừng mực nào đó họ giống như thiên hạ ngày nay, đui mù bởi các chứng minh khoa học, bởi hệ thống giáo dục, bởi các trường thần học. Và các thứ đã làm họ đui mù trong thời đại đó, nó đã làm điều giống y hệt ngày nay. Nó làm họ bị mù, một lần nữa.

⁹² Và, hơn nữa, sự đơn sơ, sự đơn sơ của sứ điệp và sứ giả! Nô-ê không liên quan gì với khoa học. Ông không phải là người có học thức. Ông chỉ là nông dân nghèo, khiêm nhường, với một sứ điệp đơn sơ. Nó quá đơn giản đối với những người có học thức cao.

Ngày nay cũng vậy! Đức Chúa Trời luôn luôn làm cho nó đơn giản, để có được những người mà sẽ tin cậy và phó thác cho Ngài. Nó là một Sứ điệp khác biệt, hoàn toàn khác biệt, nhưng cùng một Đức Chúa Trời. Vậy thì tôi muốn anh em tin Nó và hiểu rằng Chúa đã phán Nó.

⁹³ Chúa Jêsus phán người ta đã nhạo báng tiên tri của Ngài, là Nô-ê. Và như họ đã nhạo báng trong thời đó, họ cũng sẽ làm lại điều ấy lúc Ngài Đến. Họ sẽ làm giống như vậy.

Đó là lý do mà Pha-ra-ôn chết đuối dưới biển. Ông không hề nhận ra thời đại của mình. Ông không hề nhận thấy điều gì đang xảy ra. Ông đã quá theo đuổi những thành tựu khoa học trong thời đại của mình, để xây dựng những thành phố bằng sức lao động nô lệ. Ông đã quá—ông quá bận rộn, nên không nhận ra được cơ hội mà ông có, và ông đã đuổi sứ giả tiên tri của Đức Chúa Trời vào trong đồng vắng. Ông không nhận ra được điều đó. Đó là lý do mà các sự việc đã xảy ra theo cách họ làm. Ông không hề nhận ra nó. Giá như ông chỉ nhận ra Lời Đức Chúa Trời đã hứa, cho dân sự đó!

⁹⁴ Và nếu các giáo hội ngày nay chỉ nhận ra, nếu như các giáo hội chỉ nhận ra Lời Đức Chúa Trời đã làm lời hứa này cho thời đại này, cho dân sự, họ ắt sẽ không hư mất.

Nếu nước Mỹ chỉ có thể nhận biết hiến pháp mà nó đã đưa ra, thì nó đã không muốn gạt những cuốn Kinh Thánh ra khỏi các trường học, bỏ Danh Đức Chúa Trời khỏi các đồng tiền, và lời tuyên thệ trung thành dưới Đức Chúa Trời. Nhưng nó không nhận ra được điều đó. Tại sao? Nó đui mù, lóa lờ. Nó không thể nhận ra dòng máu của những chàng trai đáng quý ấy đã chết trên các cánh đồng truyền giáo cho đặc ân này. Họ đã bị lãng quên; họ là cát bụi.

⁹⁵ Nhưng có Đấng Mà nhớ tới những dòng máu đã đổ xuống của những vị tiên tri, giá phải trả cho điều đó để mang Phúc Âm này đến với chúng ta ngày nay. Biết bao nhiêu ngàn người đã bị sự tử ăn thịt, và đã bị ném vào trong hang thú dữ, bị cưa thành từng mảnh, bị đốt cháy, bị đóng đinh lên thập tự giá! Đức Chúa Trời nhận biết điều đó.

Giáo hội đã quên những vị tiên tri của mình. Người ta “không cần họ nữa,” họ tuyên bố. Nhưng Chúa biết Ngài phải có họ; Ngài đã sửa phạt dân sự Ngài bằng Lời Ngài. Nhưng Nó quá lỗi thời đối với họ trong thời đại này. Họ không nhận biết Nó. Đó là lý do họ đang ở tình trạng hiện có. Đó là lý do mà họ bị “lóa lờ, bất hạnh, mù lòa, khốn khổ, mà không biết điều đó,” vì họ không nhận ra thời đại mà chúng ta đang sống. Họ không để ý tới điều đó.

⁹⁶ Môi-se, ông đã nhận ra được thời đại và sự kêu gọi của mình, khi ông nhìn thấy Lời Đức Chúa Trời cho thời đại đó được minh

chứng. Lúc đó ông đã biết, và nhận ra mình là ai và phải làm gì, bởi Lời đã hứa. Vì thế ông không sợ ai nói gì. Ông không xấu hổ về sứ điệp mình, mặc dù mọi thầy tế lễ và mọi pha-ra-ôn, mọi thứ, mọi nhà cầm quyền, không đồng ý với ông. Nhưng ông đã nhận ra khi thấy Ánh sáng đó, Trụ Lửa đó trong bụi cây ấy, và phán với ông Lời được hứa cho thời đại ấy, và phán, “Ta đã gọi người để đi làm điều đó.” Ông không sợ những—những sự đe dọa to lớn của nhà vua. Ông đi xuống mang dân sự ra khỏi xứ, như Lời Đức Chúa Trời đã hứa.

⁹⁷ Thấy lời hứa được chứng thực, ông đã khiến dân sự sẵn sàng cho sự xuất hành của mình. Khi nào? Khi ông thấy lời hứa của Chúa được chứng thực. Hãy nhớ, ông đã chạy đua với thuyết thần học của mình; ông hành động với sự huấn luyện của mình. Nhưng khi ông nhìn thấy Lời Đức Chúa Trời được bày tỏ, ông thấy Nó được xác minh, “TA LÀ ĐẤNG TA LÀ,” thì ông không quan tâm tới điều gì ai nói nữa. Ông không sợ những gì Pha-ra-ôn sẽ làm với ông. Ông không sợ những người khác sẽ làm gì. Ông chỉ sợ Đức Chúa Trời, sợ rằng ông có thể hiểu lầm Đức Chúa Trời, hoặc theo cách nào đó ông có thể hiểu sai về Đức Chúa Trời. Ông không sợ con người và những gì họ sẽ nói hay những gì họ sẽ làm. Ông chỉ sợ Chúa, sau khi ông nhận ra rằng đó là Lời của Chúa.

⁹⁸ Ông không thể hiểu được làm sao một người như ông lại được sai xuống dưới đó. Nhưng khi ông nhận ra, bởi Lời được chứng thực, nó là gì, thì ông không sợ những mạng lệnh của vua. Giá như anh em chỉ nhận ra, giá như chúng ta ngày nay chỉ có thể nhận ra! Môi-se nhận ra nó khi ông nhìn thấy Lời được minh chứng, thấy sự chứng thực được chứng minh, Ngài đã sẵn sàng cho sự xuất hành cho dân sự.

Gióp không hề nhận ra rằng đó chính là Đức Chúa Trời. Chừng nào ma quỷ có—có thể làm cho bạn tin rằng lúc nào đó mà những thử thách nhỏ bé bạn phải vượt qua là—là Đức Chúa Trời có thể...đang trừng phạt bạn! Chính là Đức Chúa Trời đang cố chỉ cho ông thấy điều gì đó. Gióp không hề nhận ra điều đó cho đến khi ông thấy Khải tượng. Giống như Môi-se; khi Môi-se đã nhìn thấy Khải tượng, Trụ Lửa trong bụi gai, nó đã được minh chứng. Và khi...

Gióp, tự hỏi, “Nếu một người chết, có sống lại được chăng? Tôi thấy cây cối chết, và nó sống lại. Tôi thấy bông hoa tàn, và nó tươi trở lại.” Đó là câu hỏi của ông. “Nhưng loài người chết, thì nằm tại đó, loài người tắt hơi. Các con trai người đến than khóc, mà người không nhận biết. Ôi, chớ gì Chúa giấu tôi trong mộ cho đến khi cơn giận Chúa đã nguôi!” Ông không thể hiểu tại sao bông hoa tàn rồi lại có thể sống lại, làm thế nào chiếc lá đã lìa khỏi cây, rơi xuống, và nằm trên mặt đất, lại xuất hiện trở lại vào mùa xuân. Ông nói, “Loài người chết, thì họ đi đâu? Tôi tin Đức Chúa Trời; nhưng chuyện gì xảy đến với con người?”

⁹⁹ Nhưng rồi một ngày ánh sáng bắt đầu loé lên, sấm sét bắt đầu rền vang, Thánh Linh đến trên vị tiên tri. Và ông đã nhìn thấy sự đến của một Người mà có thể đặt bàn tay của Ngài lên trên một người tội lỗi, và Đức Chúa Trời thánh khiết, và làm con đường bắc cầu. Rồi ông la lên, “Tôi biết Đấng Cứu Chuộc tôi vẫn sống! Dầu những vi trùng da hủy hoại thân thể này, tuy nhiên trong xác thịt tôi sẽ thấy Đức Chúa Trời!” Ông đã nhận biết sự sống lại là gì.

¹⁰⁰ Ba-la-am không hề nhận ra được Thiên sứ cho đến khi con lừa nói tiếng lạ. Ba-la-am không thể nhận ra rằng một Thiên sứ đang đứng trên con đường của ông. Một thầy giảng mù không thể nhận ra rằng đó là Chúa đang đứng trên đường, cố ngăn không cho ông bán đi ân tứ chỉ vì tiền bạc. Và khi con lừa nói tiếng người, thì Ba-la-am đã nhận ra đó chính là Thiên sứ đang đứng trong con đường mình, cố ngăn không cho ông làm điều đang làm.

¹⁰¹ Ôi, những giáo phái đui mù quý vị! Nếu Đức Chúa Trời có thể dùng con lừa, bị câm, nói một ngôn ngữ mà nó không biết, để tỏ lộ cho một mục sư rằng người đã đi sai đường, thì tại sao Ngài lại không thể dùng một con người để làm điều tương tự? Những con người đui mù!

¹⁰² Nếu A-háp thực sự nhận ra được thời đại của mình, thì ông sẽ không bao giờ kết tội đấng tiên tri, Mi-chê, với Lời của Chúa về lời hứa với ông.

¹⁰³ Khi A-háp đứng ở đấy vào thời đó, ông và—và Giô-sa-phát. Và khi họ có bốn trăm tiên tri đi ra đó nói tiên tri, rằng, “Hãy đi

lên! Mọi việc đều tốt đẹp. Hỡi A-háp, vua đang sống trong tội lỗi. Vua đã làm cho chúng ta thành giáo phái lớn! Chúng ta là một dân quan trọng. Chúng ta là một đoàn mục sư quan trọng. Chúng ta đây này, chúng ta là bốn trăm thầy tế lễ, hay những tiên tri đã được đào tạo. Chúng ta có bốn trăm người, được huấn luyện về Lời và thần học. Chúng ta biết tất cả về Nó.”

¹⁰⁴ Vậy, bây giờ, điều đó đã chứng minh họ không biết tất cả về Nó. Người mà họ đã gọi là kẻ điên đại, ở thế hệ trước họ, Ê-li, tiên tri thật của Đức Chúa Trời, đã nói tiên tri, “CHÚA PHÁN NHƯ VẦY, ‘Những con chó sẽ liếm huyết người, hỡi A-háp!’”
Hiểu không?

¹⁰⁵ Nhưng những thầy tế lễ đó, những tiên tri do con người tạo nên, nghĩ rằng họ đã sắp đặt tất cả điều Đó thật đúng rồi. Họ nói, “Cha Áp-ra-ham...hay, Cha A-háp, hãy đi lên! Chúa ở cùng cha. Cha đã có Kinh Thánh, bởi vì Đức Chúa Trời đã ban đất này cho Y-sơ-ra-ên. Nó thuộc về Y-sơ-ra-ên. Hãy đi lên! Chúa ở cùng cha.”
Ôi, chao ôi!

¹⁰⁶ Nhưng, anh chị em biết đấy, Giô-sa-phát, một người mà không bị pha trộn tội lỗi như A-háp, ông đã thấy các sự việc có một chút khác biệt. Ông nói, “Còn đấng tiên tri nào khác không?”

¹⁰⁷ Ông ta nói, “Chúng ta có một người ở đây, nhưng ta ghét người.” Hiểu không? Đức Chúa Trời đang làm gì? Ngài đang chặt nhỏ dân Ngài ra, bằng một tiên tri, lần nữa. “Ta ghét người. Người không làm gì trừ việc lúc nào cũng kết tội ta. Và ông biết ta là một người vĩ đại. Ta hẳn không xây thần học viện này dưới đây nếu ta không phải là một tín hữu vĩ đại. Ta đã có những người được đào tạo tốt. Ta để họ ở dưới đó cùng với những quyển sách và Kinh Thánh, và mọi thứ khác nữa, để dạy điều này. Và ta biết họ là những người quan trọng.”

Nhưng nếu A-háp chỉ nhận ra người đó là ai, con người trông rách rưới tầm thường tội nghiệp này, con trai của Giêm-la, đang đứng đó, bảo ông ta rằng, “CHÚA PHÁN NHƯ VẦY,” thì ông ta sẽ không bao giờ gây ra cái lỗi chết người mà ông ta đã làm. Nhưng ông đã kết tội Mi-chê. Ông ta không hề làm...

Ôi, hỡi dân sự, hãy nhận ra thời đại mà anh chị em đang sống! Hãy nhìn những gì đã xảy ra. Nhìn điều đã được hứa. Hãy nhận ra thời đại mà mình đang sống.

¹⁰⁸ Giá mà giáo phái giáo hội ngày nay có thể thực sự nhận ra tại sao họ đang bị lên án, và các thành viên của họ đang rời bỏ họ, như dân Y-sơ-ra-ên ra khỏi Ai-cập! Ước gì các giáo phái chỉ ngừng việc lên án những băng ghi âm đó, và lắng nghe chúng! Và anh em, thầy giảng, đang lắng nghe cuộn băng này, anh em hãy lắng nghe! Nếu như anh em chỉ nhận ra thời đại mình đang sống, nếu anh em thực sự nhận ra dấu hiệu của thời giờ, anh em sẽ hiểu tại sao tất cả mọi người đang chạy khỏi các giáo phái của họ. Thánh Linh của Chúa, đang kêu gọi! “Chẳng ai có thể đến cùng Ta,” Chúa Jê-sus phán, “vì băng Cha Ta không kéo đến. Và hết thấy những ai mà Cha đã, ban cho Ta, trong các thời đại đã qua, sẽ đến cùng Ta.”

¹⁰⁹ Giống như người đàn bà bên giếng, và thầy tế lễ, họ khác nhau làm sao! Chữ viết tay lại xuất hiện trên tường của ngày nay, lần nữa. Họ nhìn thấy nó, nhưng họ không nhận ra nó.

¹¹⁰ Giá như người Do-thái chỉ nhận ra dấu hiệu đã hứa của Đấng Mê-si của họ, dựa theo lời tiên tri cuối cùng của họ! Ma-la-chi 3 đã nói, “Này, Ta sai sứ giả Ta đi trước mặt Ta, và sẽ dọn đường.” Họ đã tuyên bố họ đang tìm kiếm Ngài.

¹¹¹ Thật là—thật là chính xác tương tự như vậy cho đến—đến ngày nay! Họ tuyên bố họ đang trông đợi điều gì đó xảy ra. Các giáo hội hết thấy đang cầu nguyện và kiêng ăn, và nói, “Bây giờ chúng ta hãy cầu nguyện. Chúng ta hãy nhóm lại với nhau. Chúng ta phải có điều vĩ đại xảy ra. Chúng ta biết có điều gì đó quan trọng sắp xảy ra. Hội thánh phải sẵn sàng.” Đó là điều họ đang cầu nguyện.

¹¹² Đó là những gì họ đang cầu nguyện ở đó. Và Giảng Báp-tít đến. Bởi vì, ông không chấp nhận các trường thần học của họ, bởi vì ông làm trái ngược lại với những gì tổ phụ của họ đã dạy. Ông từ nơi đồng vắng bước ra không có học hành. Ông xuất hiện mà không có cổ áo tròn, như người ta nói ngày nay. Ông xuất hiện không có một mớ lý thuyết thần học. Nhưng ông đến, biết

rằng bởi lời hứa của Đức Chúa Trời mà ông đến để thông báo về Đấng Mê-si.

Ông nói, “Ngài đang đứng ở giữa chúng ta lúc này.” Và họ nghĩ rằng ông bị điên, bởi vì ông không xuất thân từ các trường của họ. Chử viết tay trên tường, và họ không biết điều đó. Họ tuyên bố họ đang trông đợi một Người như vậy sắp đến; và Ngài ở ngay giữa họ. Và họ không nhận ra Ngài, mặc dù họ nói là họ đang trông đợi Ngài.

113 Thật tương tự, như người Do-thái, mà họ hiện có, như các dân Ngoại với sự nhận biết của họ, vì nó đã được nói tiên tri việc giống như vậy, điều tương tự. Tuyên bố là họ đang trông đợi Ngài. Nhưng các giáo phái bây giờ trong dân Ngoại, thời đại Lao-đi-xê đúng là bị mù như họ đã có, bởi vì (tại sao?) đã được nói tiên tri là họ sẽ vậy. Nó phải ứng nghiệm.

114 Nếu dân Y-sơ-ra-ên chỉ có thể nhận ra được dấu hiệu của họ, thì họ ắt đã biết được thì giờ xuất hiện của Đấng Mê-si đã gần. Giá như họ đã nhận ra!

Anh chị em biết, các—các môn đồ đã nói điều đó với Chúa Jêsus. “Tại sao các thầy thông giáo nói, rằng, ‘Ê-li phải đến trước?’”

115 Chúa Jêsus phán, “Ê-li đã đến rồi, mà họ không biết. Người đã ở đây rồi, và họ đã giết người rồi. Họ đã làm chính xác những gì Kinh Thánh nói họ sẽ làm.”

116 Nếu như họ nhận ra, rằng “kẻ cuồng tín” đó mà đã lên án bội phần mọi điều mà họ làm, kẻ đã kết tội mọi điều mà họ đang làm...Người đã nói, “Hỡi các người những kẻ giả hình! Đừng bắt đầu...Hỡi loài rắn, hỡi dòng dõi rắn lục, ai đã dạy các người tránh khỏi cơn thịnh nộ ngày sau? Đừng tự nghĩ trong lòng rằng, ‘Chúng ta có Áp-ra-ham là tổ phụ chúng ta. Chúng ta là *điều này, điều nọ*, hay *điều kia*.’ Vì ta nói cho các người rằng, Đức Chúa Trời có thể khiến đá này sanh ra con cái cho Áp-ra-ham.”

117 Đừng bắt đầu nghĩ rằng anh chị em có cả Hội đồng Thế giới ở trong tay mình, và anh chị em đã có những thành viên ăn mặc đẹp nhất của hội đó. Đức Chúa Trời có thể bỏ những hàng lối ở đây ra ngoài; mà nuôi dưỡng con cái của gái điếm, gái đứng

đường, những người say rượu, cờ bạc để làm ứng nghiệm Lời Ngài. Ngài có thể làm điều đó. Ngài vẫn là Đức Chúa Trời.

¹¹⁸ Các giáo phái bị mù, như Y-sơ-ra-ên đui mù, cả hai đều được nói tiên tri là cách đó. Tôi đang chỉ cho anh chị em thấy sự tương tự, cho đến khi tôi đến với điểm này mà tôi muốn đến bây giờ. Bị mù, như các—các giáo phái của dân Ngoại trong Thời đại Lao-đi-xê, bị mù ngày nay như họ lúc đó.

¹¹⁹ Thời đại Lao-đi-xê được cho là tiếp nhận một Sứ điệp! Ma-la-chi 4 đã nói họ sẽ nhận lãnh.

Nhưng họ đang tìm kiếm điều gì? “Giáo phái của chúng ta sẽ tạo ra Nó. Nếu Nó không đến qua chúng ta, Báp-tít, Trưởng Lão, Hội—Phúc âm Ngũ tuần, Một Ngôi, thì đó là một...nếu chúng ta không tạo ra Nó, thì Nó không đúng.”

Họ đã làm điều tương tự trong thời đại ấy! Và nó đã đến và đi, mà họ không biết. Họ không nhận ra nó, mặc dù nó đã làm ứng nghiệm mọi Lời. Chúa Jê-sus phán, “Họ đã làm điều đó như nó đã được lên danh sách những điều họ sẽ làm. Họ cũng sẽ làm vậy với Con người,” Ngài sẽ bị chối bỏ.

¹²⁰ Bây giờ chú ý, giống như thời đại dân Ngoại lúc này, theo Kinh Thánh đã được hứa của Ma-la-chi 4.

Mà, Chúa Jê-sus đã phán, “Cả Kinh Thánh đều được soi dẫn, không một chút nào của Nó có thể bị ngăn trở làm cho không ứng nghiệm.” Không có cách nào để ngăn cản không cho Kinh Thánh được ứng nghiệm cả. Tất cả điều phải được ứng nghiệm. Và Chúa Jê-sus đã nói nó sẽ xảy ra. Và ở đây chúng ta thấy nó đã xảy ra. Chúng ta thấy điều đó.

¹²¹ “Khôi phục” cái gì, trong những ngày sau rốt này? Các anh em giáo phái, hãy lắng nghe! Khôi phục lại lễ ngũ tuần, nguyên thủy. Giống như Nó đã có lúc ban đầu, Nó cũng sẽ được khôi phục trước khi lễ Thối Kèn của Y-sơ-ra-ên sẽ vang lên. Phải được khôi phục! Phải có một cái gì đó để khôi phục. Ma-la-chi 4 đã nói sẽ khôi phục lại Đức tin của tổ phụ, với con cái, điều mà sẽ xảy ra.

¹²² Nếu Y-sơ-ra-ên đã nhận ra Đấng Mê-si của họ, nhận ra dấu hiệu được hứa, thì họ hẳn không ở nơi họ đang ở ngày nay. Nếu họ đã...Nhưng tại sao họ đã không làm điều đó? Thật đáng tiếc.

Tại sao họ không làm điều đó? Bởi vì Đức Chúa Trời đã nói họ sẽ không làm điều đó. Bao nhiêu người tin điều ấy, hãy nói, “A-men.” [Hội chúng nói, “A-men!”—Bt.] Đức Chúa Trời đã nói họ sẽ không làm điều đó.

Và giống như Chúa đã nói, trong Thời đại Hội thánh Lao-đi-xê, điều này sẽ xảy ra, và nó ở đây trước mắt họ. Làm sao họ có thể làm bất kỳ điều gì ngoài làm điều đó?

¹²³ Giá như họ chỉ có thể nhận ra dấu hiệu đã hứa của Đấng Mê-si, dấu hiệu của Con người! Ngài đã đến trong danh Con Người. Bây giờ, Ngài đến trong danh, qua Thời đại Ngũ tuần, trong Thánh Linh, Con của Đức Chúa Trời. Bây giờ, điều kế tiếp là Thiên hi niên, Con của Đa-vít. Ba “Con,” đồng một Đức Chúa Trời. Đồng một, “Cha, Con, Thánh Linh,” cùng một Đức Chúa Trời. Con của Đa-vít, Con Đức Chúa Trời...Con của Đa-vít, Con Người, Con Đức Chúa Trời, là cùng một Đức Chúa Trời không hề thay đổi mọi lúc, chỉ ở trong ba công việc chức vụ khác nhau.

¹²⁴ Vì vậy “Cha, Con, và Thánh Linh” không phải là ba Đức Chúa Trời, mà là đồng một Đức Chúa Trời ở trong ba chức vụ, với ba công tác chức vụ, như là Cha, Con, và Thánh Linh.

Nhưng, giống như ngày nay, họ bị mù di truyền như họ đã mù lúc đó, bị mù một cách di truyền, họ không biết điều đó. Tại sao họ không thấy nó? Họ sẽ không bao giờ thấy nó. Hãy nhớ, đó là CHÚA PHÁN NHƯ VẬY.

Anh chị em nói, “Tại sao anh nói điều đó vậy?”

Giống như Giăng đã làm, những người còn lại của họ cũng làm như vậy. Có một điều còn vướng mắc ở đây đó, điều đó phải được đưa ra.Ồ, chiên của Đức Chúa Trời, hãy nghe Tiếng của Đức Chúa Trời! “Chiên Ta nghe Tiếng Ta.”

¹²⁵ Người đàn bà bên giếng nhận ra thời đại của bà, bởi dấu hiệu của Đấng Mê-si. Bà có hình dạng tội tày. Bà không muốn bị lừa với những giáo hội cũ, theo cách họ đang làm. Họ đang sống mọi phương cách, và, những điều họ làm, bà không tin vào thứ vớ vẩn đó. Nhưng bà biết có một Đấng sẽ đến vào một ngày. Con người nhỏ bé nghèo nàn ở trên đó, đang trên đường tới giếng; bà thấy Người đó mà bà đang trông đợi, khi Ngài bắt đầu tỏ lộ

cho bà ta bí mật của lòng bà, nói cho bà biết tội lỗi mà bà đang sống trong.

Bà nói, “Thưa Ngài, tôi nhận ra Ngài là một Đấng Tiên tri.” Lúc bấy giờ, họ đã không có một tiên tri nào trong suốt bốn trăm năm. Bà nói, “Tôi nhìn biết rằng Ngài là Đấng Tiên tri. Và tôi biết rằng khi Đấng Mê-si đến Ngài sẽ làm những điều này.”

Ngài phán, “Ta chính là Đấng ấy.”

¹²⁶ Bà đã nhận ra. Chẳng còn thắc mắc nữa, “Làm sao Ngài có thể chứng minh điều đó?” Nó đã được chứng minh rồi. “Khi Đấng Mê-si đến, thì đây là điều Ngài sẽ làm.”

Ồ, nếu bà ta có thể nhận ra nó bằng Kinh Thánh, tại sao chúng ta lại không thể nhận ra được Ánh Sáng chiều tối và dấu hiệu của ngày hôm nay?

“Chúng tôi biết khi Đấng Mê-si đến Ngài sẽ chỉ cho thấy chúng ta tất cả những điều này. Ngài sẽ nói cho chúng ta điều này.”

Ngài phán, “Ta là Người đang phán với người.”

¹²⁷ Không còn thắc mắc nữa. Bà chạy đi, và bà kể cho mọi người, “Hãy đến, xem! Ngài ở đây này.” Chẳng có thắc mắc với bà nữa. Nó đã được giải quyết, bởi vì bà ta đã nhận ra được thời đại bà đang sống. Bà đã nhận ra nó.

¹²⁸ Na-tha-ni-ên cũng giống như vậy, một người Do-thái vĩ đại, khi ông ta nhìn thấy dấu hiệu của Đấng Mê-si mà đã được hứa ở đó; cho dù có bao nhiêu thầy tế lễ, bao nhiêu thứ khác đi nữa.

Nó đã làm gì? Nó làm kinh động các thầy tế lễ, thấy nhiều người của họ đang rời bỏ các giáo hội mà đi. Họ nói, “Nếu ai trong số người tham dự buổi nhóm của Người, các người sẽ bị dứt phép thông công. Chúng tôi sẽ đuổi các người ra khỏi giáo phái ngay.”

¹²⁹ Ngày nay cũng vậy. “Chúng tôi sẽ đuổi anh chị em ra khỏi tổ chức của chúng tôi nếu anh chị em dự buổi nhóm của ông ta.”

¹³⁰ Anh em nhớ người mù không? Cha và mẹ thậm chí không thể trả lời được; họ sợ. Bởi vì, họ nói, “Hễ ai đi gặp Jêsus, hay—hay dự các buổi nhóm của Người, người ấy sẽ bị dứt phép thông

công.” Nhưng, người mù đó có thể nói cho chính mình, anh ta là người đã từng bị mù mà nay được thấy.

¹³¹ Tôi, là người mà đã từng bị mù, mà nay được thấy. Tôi, người mà không biết những điều này, Nó đã được Thánh Linh tỏ cho tôi biết. Hãy buông tha, hỡi những giáo phái, bởi vì họ đang đến, dù thế nào đi nữa! “Nếu Ta được treo lên khỏi đất, Ta sẽ kéo mọi người đến cùng Ta.”

¹³² Na-tha-na-ên đã nhận ra điều đó. Ông đã biết điều đó.

¹³³ Đúng như các chứng cứ Kinh Thánh của Môi-se, Lời được chứng thực. Môi-se đã biết rằng đó là lời hứa của thời đại, bởi vì nó thuộc về Kinh Thánh, cho dù có khác lạ thế nào đi chăng nữa. Ông nói, “Tôi là ai mà có thể nói với họ...Tôi sẽ nói với họ tôi đã thấy Ánh sáng trong đồng vắng ở đây. Làm thế nào tôi có thể nói với họ lúc này rằng có Ánh sáng ở đây, và Ánh sáng này đã bảo tôi đi xuống đó?”

Ngài phán, “Tất nhiên rồi, hỡi Môi-se, Ta sẽ ở cùng ngươi.” Và không chỉ...

¹³⁴ Ngài đã không tỏ cho thấy chính Ngài xuống xứ Ai-cập; chỉ tỏ ra bằng những dấu kỳ phép lạ. Nhưng khi Ngài gom hết thầy họ với nhau, thì Ngài lại xuất hiện trước họ, và chứng thực chức vụ của Môi-se trước những người được Chọn và được gọi ra. Khi vị tiên tri đó chặt họ để được thả ra từ đất nước đó và mang họ vào một nơi, lúc ấy Trụ Lửa lại xuất hiện, và ở trên đỉnh Núi Si-nai.

¹³⁵ Tương tự với ngày hôm nay. Ừm. A-men! Ngợi khen Đức Chúa Trời! Điều đó còn hơn cả sự sống đối với tôi. Tuổi tôi bắt đầu lớn lên, và tôi thấy thời đại của sự thô bạo và vô đạo đức lan tràn các xứ và các sự việc, thì tôi nhìn lại và thấy những gì đã xảy ra. Tim tôi nhảy nhót vì vui mừng, biết được rằng sau một thời gian ngắn thì đèn tạm để ở thuộc về đất này sẽ bị tan rã, nhưng tôi đã có một cái chờ đợi nơi xa kia. Tôi đang cố gắng kéo ra một dân, tách họ ra khỏi những điều này và các thứ, kéo họ ra; chỉ cho họ thấy, bằng Thánh Kinh, rằng Đức Chúa Trời đang đứng ở đó; với sự minh chứng của Trụ Lửa, mà hàng trăm hàng ngàn người đã chứng kiến, và thậm chí còn chụp hình Nó, trước đây, bằng máy ghi hình, hết lần này đến lần khác, để chứng minh nó.

¹³⁶ Những kẻ giả mạo nổi lên. Chắc chắn vậy, nó phải được thực hiện. Những kẻ giả mạo đã nổi lên vào thời Môi-se và làm điều tương tự. Đức Chúa Trời đã phán, “Hãy phân rẽ khỏi chúng, hỡi Môi-se. Đừng ở gần chúng. Ta sẽ khiến đất nuốt chúng.” Và thế gian đã có được họ. Ngày nay cũng vậy; quay lại ngay với thế gian, mưu đồ tiền bạc và các thứ khác. Hiểu không?

¹³⁷ Dấu hiệu Kinh Thánh của Môi-se! Ông là—ông là tiên tri vĩ đại ấy của Đức Chúa Trời đã đi xuống đó giải cứu họ, và họ đã nhận ra điều đó. Họ nhận ra dấu hiệu. Ông là lời hứa dựa chính xác trên Thánh Kinh, được chứng thực.

¹³⁸ Chúa Jêsus là lời hứa đó của Thánh Kinh, được minh chứng là đúng với người đàn bà. Hay, Ngài là sự Thông giải. Chúa Jêsus là sự Thông giải của Kinh Thánh. Cuộc đời của Chính Ngài đã thông giải Thánh Kinh.

¹³⁹ Bạn không nhìn thấy Sứ điệp của thời đại chẳng? Bạn có thể nhận ra chúng ta ở đâu không? Chính Sứ điệp, từ Kinh Thánh, thông giải cho bạn thời đại mà chúng ta đang sống. Nó là sự thông giải.

¹⁴⁰ Chúa Jêsus đã phán với Y-sơ-ra-ên, “Nếu các người biết được thời đại của mình.” Một lần, khi đang ngồi trên Núi Ô-li-ve, Ngài nhìn bao quát, rồi nói, “Hỡi Giê-ru-sa-lem, Ôi Giê-ru-sa-lem!” Ngài đã khóc. Ngài nhìn xuống. Ngài thấy.

Có thể, không phải trong bất cứ sự so sánh, cách nào cả. Đêm nọ, buổi sáng nọ, khoảng mười giờ, khi tôi nhìn thấy giáo hội tà đâm đó. Sâu thẳm trong lòng mình, anh chị em cảm thấy Thánh Linh đang rơi lệ.

“Giê-ru-sa-lem, Hỡi Giê-ru-sa-lem, bao phen Ta muốn ấp ủ người. Nhưng người đã làm gì? Người giết các đấng tiên tri mà Ta đã sai đến cùng người. Người đã giết họ.”

Và những Sứ điệp đã được gửi cho đến giáo hội, ngày nay, đã bị giết chết bởi các giáo điều giáo phái của họ. Kinh Thánh cũng bị giết bởi giáo điều của họ. Chúa Jêsus phán, “Ước gì các người nhận ra thời đại của mình! Nhưng, bây giờ đã quá xa, bây giờ đã quá muộn.” Với các giáo hội nó cũng vậy!

141 Tôi tin, bằng cả tấm lòng, nó là sự cứu chuộc quá khứ. Cho dù bạn có muốn nghĩ gì về nó đi chăng nữa, thì đó là quan điểm riêng của bạn mà thôi. *Đấy* là quan điểm của tôi. Hiểu không? Bạn không phải có quan điểm của tôi. Nhưng tôi tin nó là sự cứu chuộc quá khứ, và đã xảy ra, trong năm hay sáu năm qua rồi. Tôi nhớ. Quý vị hãy nhớ Chicago. Xem những gì đã xảy ra từ lúc đó, và xem nó tiếp tục xảy ra. Hiểu không? Hãy nhớ, tên của tôi thì ở trước điều đó. Nó bị sa lầy ở đó. Ấy là CHÚA PHÁN NHƯ VẬY. Xem thử nó đã rơi xuống, liên tục không.

142 Hãy nhìn vào năm 1933, đã nói thế nào về cách phụ nữ sẽ hành động vào thời đại cuối cùng này. Nó đã nói con người thế nào...Mussolini thế nào, ông ta kết thúc cuộc đời ra sao. Cách mà Hitler sẽ đi đến một kết thúc bí mật thế nào. Ba chủ nghĩa đó sẽ đến trong chủ nghĩa cộng sản ra sao. Cách mà máy móc sẽ có, trông giống như quả trứng. Và phụ nữ sẽ mặc quần áo giống đàn ông như thế nào, thậm chí giống cả đồ lót của họ; và cuối cùng họ sẽ đến lúc họ mặc giống như, những chiếc lá vả, trên người. Hành động vô đạo đức như thế nào, họ sẽ hành động như thế nào trong thời đại này. Hãy nhìn những gì họ đã làm. Thế thì, nó ở ngay trước mặt bạn đấy.

143 Nếu phụ nữ Cơ-đốc có thể chỉ...cái gọi là phụ nữ Cơ-đốc có thể chỉ nhận ra, có thể nhận ra rằng linh hồn đời bại đang ở trên họ là thuộc về ma quỷ, đã khiến họ cắt tóc mình. Ma quỷ là kẻ duy nhất sẽ làm điều đó. Điều đó đi ngược với Lời Đức Chúa Trời dành cho bạn, giống như đã xảy ra ở trong vườn Ê-đen. Họ đã làm gì? Ước gì họ có thể chỉ nhận ra! Họ cố gắng nói, “Ồ, thầy giảng già thánh giệt gân tằm thường đó, nói!” Không phải là tôi. Tôi không bảo bạn làm gì cả. Tôi chỉ trích dẫn Lời. Ước gì họ có thể nhận ra rằng đó là ma quỷ.

144 Họ tự xưng mình là Cơ-đốc nhân. Chúa Jê-sus phán, “Sao các người có thể gọi Ta là, ‘Chúa,’ mà không làm những điều mà Ta bảo làm?” Họ không thể là Cơ-đốc nhân được. Tôi không phải là quan tòa của họ, nhưng tôi chỉ đang nói những gì Lời nói. “Sao các người có thể gọi Ta là, ‘Chúa,’ và rồi không làm những điều Ta bảo làm?” Và toàn bộ Lời ở đây là sự mặc khải của Chúa Jê-sus Christ. “Sao các người gọi Ta là, ‘Chúa?’”

145 Nếu như họ nhận ra đó là ma quỷ, một tà linh đồi bại. Một số phụ nữ trẻ xinh đẹp ở ngoài kia...

146 Tôi nghĩ đây là nơi thô bỉ nhất mà tôi đã từng nhìn thấy trong đời mình, Jeffersonville, Indiana, dành cho những người nữ trần truồng. Tôi đã ở Hollywood. Tôi đã ở mọi nơi. Tôi đã ở khắp thế giới, và tôi đã từng thấy đủ loại ô ướ. Tôi đã nhìn thấy điều đó ở Paris. Tôi đã nhìn thấy nó ở Anh quốc, là nơi đứng đầu tất cả các thứ ấy.

147 Tôi nghĩ rằng Anh quốc một ngày nào đó sẽ chìm xuống đáy đại dương. Nó đáng chịu như thế; ô ướ, bản thủ, yếu đuối! Đó là hàm đồi bại của thế giới, là nơi nhiều người phủ nhận, chối bỏ kinh thánh nhất mà tôi đã nhìn thấy trong đời. Nó trở nên thế bởi vì nó đã chối bỏ Lễ Thật.

148 Billy Graham đã nói ông ấy phải đưa vợ của mình ra khỏi công viên; vì những điều nhục dục diễn ra giữa đàn ông và đàn bà, giữa những đứa con trai và con gái, ngay ngoài công viên, một cách công khai. Nó đã trở thành nơi ô ướ; Pháp cũng vậy, và tất cả các nơi còn lại trên thế giới cũng vậy. Và Hoa Kỳ cũng vậy, đang trở thành nước dẫn đầu của hết thảy!

149 Hãy nhìn ngày nay. Họ cắt tóc, mặc quần đùi, mặc quần thụng, hút thuốc lá, và tự xưng mình là những tín hữu. Chị em không nhận ra, chị ơi, hay đàn bà...Có nghĩa là, xin lỗi, không phải chị em của tôi; làm giống thế. Quý vị không nhận ra đây là ma quỷ à? Nhưng điều gì...

Gióng như người Do-thái ngày xưa, quý vị sẽ không tin vào Lời được minh chứng khi Nó được chứng minh cho quý vị. Quý vị đi lòng vòng ngay trong những truyền thống giáo phái của mình mà nói rằng mọi việc ổn rồi. Quý vị nói các thứ tiếng lạ, quý vị nhảy lên nhảy xuống, quý vị hát trong thần linh, và cắt tóc. Quý vị có thể tượng ra một Cơ-đốc nhân làm điều đó không?

Tôi đã nhìn thấy các quỷ, tôi đã nhìn thấy những phù thủy, tôi đã thấy họ nói tiếng lạ và thông giải, và nhảy lên nhảy xuống và khiêu vũ trong linh; uống máu từ sọ người, và nguyên rửa Danh Chúa Jêsus Christ.

150 Quý vị nói, “Tôi thuộc về hội thánh. Ha-lê-lu-gia! Vinh hiển thay Đức Chúa Trời! Tôi...” Quý vị thuộc về cái gì?

Hội thánh là Lời! Và Lời nói, “Thật xấu hổ cho các người làm điều đó.”

Quý vị đám người Pha-ri-si mù, dẫn con cái đáng thương xuống địa ngục như thế; bởi vì quý vị sợ mất phiếu ăn, và sẽ bị đuổi ra khỏi giáo phái mình nếu quý vị bắt đầu điều gì đó về Nó. Thật đáng xấu hổ, quý vị đạo đức giả! Hãy hổ thẹn về điều đó. Hãy thấy thì giờ đang đến gần như thế này, và quý vị bởi truyền thống quay bỏ ra khỏi Lời Đức Chúa Trời. Sao quý vị, mù như thế!

151 Kinh Thánh không nói quý vị bị mù sao? Quý vị không thể hiểu mình bị mù sao? Kinh Thánh đã nói như vậy. “Và các người lỏa lồ, khốn khổ, bất hạnh, đui mù, mà không biết điều đó.” Khi quý vị nghĩ rằng mình đã có giáo hội lớn nhất trong thành phố, và quý vị làm *điều này, điều kia*, hoặc *điều nọ*; và Kinh Thánh đã nói rằng quý vị đáng thương hết sức, quý vị bị mù. Và Ngài vẫn đang đứng ở cửa, cố gắng bán cho quý vị một ít thuốc mỡ thoa mắt; không bán cho quý vị, nhưng cho không, mà quý vị không muốn nhận nó. Ứng nghiệm lời Kinh Thánh.

152 Hỡi dân sự, anh chị em đang sống trong thời đại nào? Anh em có nhận ra được thời giờ, nhận ra được dấu hiệu không?

153 Họ có thể chỉ nhận ra, những người nữ, rằng đó chính là ma quỷ. Nó là ma quỷ không hợp khuôn phép, nhân danh tôn giáo. Nó luôn luôn là cách ấy. Nó đến với từng tiên tri, nó đến trong từng vị thánh, và thậm chí nó đến với Chúa Jê-sus Christ, như một người tin kính. Và Kinh Thánh đã nói nó “rất gần gũi trong những ngày sau rốt,” thậm chí những người Ngũ Tuần, “và sẽ lừa dối chính những người được chọn,” ra từ giáo hội Ngũ Tuần đó, “nếu có thể được.” [Băng trống—Bt.]

154 “Ít,” Ngài đã phán, “vì cửa thì hẹp và đường thì chật, kẻ kiếm được thì ít. Vì như trong thời Nô-ê thể nào, chỉ có tám linh hồn được cứu, khi Con Người đến cũng thế ấy.” Hãy suy nghĩ về điều đó! Chúng ta đang sống trong thời đại gì? Anh chị em có nhận ra thì giờ, nhận ra thời đại không?

Tôi đang làm mất rất nhiều thời gian của anh chị em, nhưng tôi còn một vài phút nữa. Hiểu không?

¹⁵⁵ Làm cho họ cắt tóc của mình. “Ồ,” họ nói, “Giáo hội của chúng tôi không quan tâm đến điều đó.” Anh chị em biết tại sao không? Họ bị mù.

“Chẳng có hại gì với việc cắt tóc cả.” Kinh Thánh đã nói nó có! Ngay cả cắt tóc mà cầu nguyện là điều không hợp khuôn phép cho chị em.

Anh chị em nói, “Thôi được, đàn bà nên trùm kín.” Kinh Thánh đã dạy rằng “mái tóc” của nàng là khăn trùm của nàng. Không phải là cái mũ; mái tóc nàng!

¹⁵⁶ Điều gì sẽ xảy ra nếu Môi-se nói, “Tôi sẽ lấy mũ ra thay vì cởi giày”? Điều đó sẽ không có tác dụng. Đức Chúa Trời phán “giày,” và Đức Chúa Trời muốn nói đôi giày.

Ngài đã nói “tóc,” chứ không phải cái mũ! Vinh hiển thay Đức Chúa Trời! Ngài thích điều đó, tôi tin chắc vậy. Ngợi khen Chúa! Ngài muốn nói đúng những gì Ngài nói. Kinh Thánh không thuộc về sự thông giải riêng. Không có nghĩa chỉ dành cho giáo phái của bạn; Nó muốn nói hoàn toàn những gì Nó nói, Ngài là người thông giải.

¹⁵⁷ Nói, “Tôi biết một người phụ nữ mà làm thế.” Tôi không quan tâm những gì bạn biết. Tôi biết những gì Chúa đã phán về nó. Quý vị hành động theo ý muốn của mình.

¹⁵⁸ Ước gì họ có thể chỉ nhận ra đó là gì, thưa quý bà. Ừm! Ước gì quý vị có thể nhận ra! Hay, “đàn bà,” chứ không phải là quý bà.

¹⁵⁹ Tôi đã nhìn thấy một dấu hiệu, trên đường đi xuống từ quán Blue Boar, xuống đó, tôi nghĩ nó ở Phố thứ Năm ở đó, một quán bia nào đó, đã nói, “Những bàn dành cho quý bà.” Tôi đã dừng lại ngay ở đó; tôi nói, “Quý vị chẳng hề có một quý bà nào đâu.” Một quý bà sẽ không đến một nơi như thế. Một người đàn bà thì có thể, chứ một quý bà thì không.

¹⁶⁰ Quý vị có để ý, sự sa ngã của một thế giới bắt đầu với sự phóng đảng của một người nữ không? Quý vị có biết nó phải kết thúc cách giống như vậy không, sự phóng đảng của phụ nữ? Và

giáo hội, tượng trưng, là người đàn bà không? Giáo hội là đàn bà, nói một cách thuộc linh.

Nàng Dâu cũng là người nữ, nói cách thuộc linh.

¹⁶¹ Sự vô đạo đức của giáo hội, cách nó đã làm! Hãy nhìn vào những khải tượng, nhìn vào những sự việc, thậm chí thấy những khải tượng mà Đức Chúa Trời ban cho, và khải tượng đó có thật. Tôi để Kinh Thánh trên lòng tôi, với anh chị em những con người đang nghe băng; cử tọa có thể thấy nó. Tôi thấy điều đó! Đức Chúa Trời Toàn năng biết đó là Sự thật. Chưa hề được biết đến cho đến tận bây giờ. Nó đấy, “lôa lồ, mà không biết.” Nó thật sự đã có một thời gian tuyệt vời của mình. Thế đấy.

Nhưng Nàng Dâu bé nhỏ ấy xuất hiện, thì khác hẳn. “An-pha và Ô-mê-ga!” Vâng.

¹⁶² Ma quỷ làm điều đó. Nhưng giống như người Do-thái ngày xưa, khi họ nhìn thấy Lời...

Chúa Jêsus đã phán với các môn đồ của Ngài, Ngài phán điều này với các môn đồ của Ngài, “Hãy tra xem Kinh Thánh. Các người, các người biết đấy, các người không hiểu về Ta và chức vụ của Ta. Hãy tra xem lời Kinh Thánh. Trong Đó các người nghĩ các người có Sự sống Đời đời, ấy là lời Kinh Thánh làm chứng về Ta vậy, Chúng nói với các người Sứ điệp của Ta là gì. Nếu các người không tin Ta, hãy tin chính Lời mà Đức Chúa Trời đang thông giải cho các người.”

¹⁶³ “Chúng ta sẽ không để Người này cai trị chúng ta. Chúng ta có các thầy tế lễ của chính mình, và vân vân.” Cứ như vậy, đó là tất cả điều có thể được nói. Đã quá muộn, dù sao đi nữa. Anh em hiểu không? Truyền thống giáo phái nói rằng nó được lắm, họ lắng nghe điều đó. Tốt hơn họ nên nghe...Quý vị tin—lời của—của con người hơn là tin Lời của Đức Chúa Trời. Họ không nhận ra. Các giáo hội ngày nay không nhận ra Ti-mô-thê Nhì 3. Nếu quý vị...

¹⁶⁴ Tôi thấy một số quý vị đang ghi lời Kinh Thánh xuống. Đây, đây là những lời Kinh Thánh tôi đang trích dẫn ngay ở đây. Chỗ mà, nếu ai tình cờ làm tôi chú ý về điều đó, hoặc bàn tay của tôi

đặt lên nó, tôi có thể chỉ cho họ thấy lời Kinh Thánh về điều đó. Hiểu không?

¹⁶⁵ Họ không nhận ra Ti-mô-thê Nhì 3, ở đó Nó nói rằng, “Trong những ngày sau rốt, người ta hay nóng giận, lên mình kiêu ngạo, những người ưa thích sự vui chơi nhiều hơn là những người yêu mến Đức Chúa Trời, khó hòa thuận, hay phao vu, không tiết độ, và thù người lành, (Nàng Dâu), đậy; có bề ngoài giữ điều tin kính, nhưng chối bỏ Quyền phép của sự tin kính đó; những kẻ thể ấy con hãy lánh xa đi. Vì đây là loại người mà sẽ đi từ nhà này đến nhà khác, quyến dụ lòng những người đàn bà ngu dại, những người đàn bà ngu dại bị dẫn dắt với nhiều tình dục xui khiến, không bao giờ học hay không bao giờ có thể đến với sự thông biết Lễ thật được.” Không bao giờ! Họ không muốn làm điều đó, và họ hẳn không làm điều đó. Đức Chúa Trời đã phán vậy.

Và, hỡi người Pha-ri-si đui mù, quý vị không thể thấy điều đó sao? Tôi không giận dữ; tôi chỉ đang đóng đinh vào và siết chặt nó lại. Các giáo hội cũng không nhận ra điều Này. Đàn bà không thể hiểu được điều đó. Họ được cho là... “Những người đàn bà ngu dại, bị dẫn dắt với nhiều ham muốn xác thịt,” Hollywood, tất cả loại tầm phào này, tóc ngắn, mặc quần đùi, trang điểm, tất cả các loại này, mà nó không xứng hợp. Bạn có biết phụ nữ đóng vai trò quan trọng trong thời đại cuối cùng này không?

¹⁶⁶ Bạn biết Kinh Thánh nói, rằng, “Những người mà thoát khỏi sự đoán phạt lớn này sẽ là một nhánh đẹp trước Chúa” không? Ngày nào đó tôi sẽ đến với nó, ý Chúa, vì điều đó, cho phụ nữ các chị. Các chị hãy thấy điều Đức Chúa Trời nghĩ về người nữ mà thật sự thoát khỏi sự đoán phạt này của thời đại này. Nói, “Nàng sẽ xinh đẹp.”

¹⁶⁷ Tôi nghe một phụ nữ, ngày nọ, cười nhạo... Một cô gái, đám phụ nữ ở trần, với đạo đức thấp kém hơn một—hơn một con chó mẹ, cười nhạo một bà cụ mặc váy dài. Hãy lắng nghe đây, hỡi người nữ nhỏ tuổi uốn éo các bạn, bà ấy có điều gì đó mà các bạn chẳng biết. Bà ấy có đạo đức. Các bạn thậm chí còn không biết tên gì. hầu như, đã mất điều đó khi còn ở trong nôi. Các bạn thậm chí không biết điều gì đúng sai; bà ấy biết. Bà ấy có cái gì đó giấu trong lòng mình mà các bạn không biết. Các bạn đã đánh

mất nó; có thể không bao giờ tìm thấy được nó. Đừng có gọi bà ấy là lỗi thời, và đại loại như vậy, như thế. Bà ấy biết điều gì đó mà các bạn không biết. Bà ấy giấu ở trong tim mình, kho báu lịch sự. Các bạn không biết lấy một từ của nó. Mẹ các bạn đã giáo dục các bạn như thế. Mục sư của bạn cho phép điều đó; tỏ cho thấy chỗ ông ấy đứng. Tôi đang giằng về ông ấy ngay ở đây bây giờ. Hiểu không? Thấy quý vị ở đâu không, hỡi các giáo hội?

168 Chúa Jê-sus phán, “Cả Kinh Thánh này phải được ứng nghiệm.” Và Nó được ứng nghiệm.

169 Chú ý, “Như Gian-nét và Giam-be cũng chống lại Môi-se,” người ấy sẽ đến ngay, một số người của họ. Người ấy không nói về Giám Lý, Báp-tít, ở đây; họ không xuất hiện nữa. Hiểu không? “Nhưng như Gian-nét và Giam-be chống lại Môi-se và A-rôn thể nào, thì họ cũng sẽ vậy; con người có đầu óc chống báng liên quan Lễ thật cũng vậy,” làm hư hỏng thành những giáo điều và sự dạy dỗ của giáo hội, thay vì Kinh Thánh.

Và thế thì Gian-nét và Giam-be có thể làm bất cứ điều gì mà Môi-se có thể làm. Đấy, “như Giam-be,” thấy sự tương tự ở đó không?

“Như Gian-nét và Giam-be chống trả Môi-se thể nào, những người này cũng có đầu óc chống trả lễ Thật, chống lại Nó,” sẽ không để Nó có trong những người lân cận họ, thậm chí sẽ không hợp tác với Nó, sẽ chẳng có liên quan gì với Nó. Nhưng nói, “Vì sự diên đại của họ sẽ bị bày tỏ ra cho thiên hạ.” Khi Nàng Dâu ấy đứng vào vị trí của Nàng và được đem lên trời, điều đó sẽ được tỏ ra, đừng lo lắng; như Môi-se, khi ông đem dân Y-sơ-ra-ên ra, và đưa cả đoàn dân ra khỏi xứ Ai-cập, và Ai-cập đã bị suy sụp. Đúng thế.

170 Chúa Jê-sus phán, “Cả Kinh Thánh được ban cho bởi sự soi dẫn, do đó cả Kinh Thánh phải được ứng nghiệm.” Khi Ngài...

Họ hỏi Ngài, nói, “Ngươi tự xưng Ngươi là Đức Chúa Trời.”

171 Ngài phán, “Các ngươi, trong luật pháp của chính các ngươi, gọi những tiên tri mà được Lời của Chúa đến với, các ngươi gọi họ là ‘các thần,’ và họ là thần.” Ngài phán, “Thế thì có sao các ngươi kết tội Ta khi Ta nói Ta là Con Đức Chúa Trời? Tất cả lời

Kinh Thánh này được ban cho bởi sự soi dẫn; tất cả Nó phải được bày tỏ, tất cả của Nó phải được ứng nghiệm.”

Xem đó, họ thực sự quá mù, họ quá mù để nhận lấy lời của con người thay vì nhận lấy Lời của Đức Chúa Trời. Đó là điều khiến phụ nữ làm thế. Đó là điều khiến những thầy giảng làm điều đó. Họ kết giao với giám mục thay vì Chúa Jêsus. Họ được nhận vào trong nó, với—với túi tiền của họ, một hội chúng lớn.

¹⁷² Cứ xem tôi có được ưa chuộng không. Hãy đưa dân chúng, của Jeffersonville, với nhóm nhỏ ở đây ra khỏi Jeffersonville; lấy những người bên ngoài, của Jeffersonville, ngoài đền tạm này sáng hôm nay, tôi sẽ không có hay có được nửa tá người để giảng dạy. Đó là gì? Nó đã tạo nên trên khắp đất nước; từ New York, từ Massachusetts, đến Boston, Maine, Tennessee, Georgia, Alabama, và khắp đất nước. Họ đang nhóm nhau lại. A-men! Đó là điều Ngài đã phán. “Xảy ra đến chiều tối sẽ có Sự sáng.”

¹⁷³ Họ không thể nhận ra Ánh sáng chiều tối. Đó chính là vấn đề. Nó thực sự không nhận ra điều Đó. Nó quá mù. Kinh Thánh nói nó bị mù.

¹⁷⁴ Nước Nga chỉ tiếp nhận địa vị của nó trên thế giới, về mặt khoa học, không hơn bốn mươi năm trước. Anh em biết, khi Thế Chiến thứ Nhất xảy ra, người ta không hề...Người ta không để ý đến nước Nga. Anh Roy...Đó chỉ là một đám người ngu dốt, những người Xi-bê-ri già to lớn, bộ râu đầy mặt, và không biết tay phải và tay trái. Đúng thế, nước Nga, nhưng nó đã nhận ra chỗ của mình. Nó phải làm điều đó để ứng nghiệm lời Kinh Thánh. Anh em biết những lời tiên tri của tôi về những gì tôi đã nói sẽ xảy ra, cách mà hết thảy họ tập hợp lại trong chủ nghĩa cộng sản thế nào. Bây giờ nó dẫn đầu thế giới về khoa học. Chúng ta ở con đường phía sau nó. Hết thảy những nước còn lại ở phía sau nó. Nó ở vị trí dẫn đầu. Nó chỉ nhận ra nó cũng có, một số người giỏi nhất.

¹⁷⁵ Chú ý, con người có sáu giác quan giống như đã có sáu ngàn năm trước. Sáu ngàn năm trước đây, với những giác quan của mình, con người đã tiếp xúc với nhà thuộc về đất của mình và hầu việc Đức Chúa Trời. Còn bây giờ, trong bảy mươi lăm năm qua, con người đã từ đi ngựa và xe đò ngựa, đến một nhà du hành

vũ trụ. Tại sao? Con người quay bỏ đức tin nơi Đức Chúa Trời, và chuyển qua những giác quan và tài năng của mình như là một con người. Anh chị em có chú ý đến điều đó không? Họ đã không tin vào Chúa nữa. Họ tin vào chính bản thân mình.

¹⁷⁶ Giống như người phụ nữ vô thần này. Bà ta tên là gì nhỉ, ở Washington đó, mà đã thay đổi tất cả điều này? [Người nào đó nói, “Murray.”—Bt.] Tên bà ta là gì? [“Murray.”] Murray, bà đã nói, “Chừng nào chúng ta có quân đội và hải quân, chúng ta không cần Đức Giê-hô-va cổ xưa nữa.” Ừ-m. Tôi không quan tâm những gì chúng ta có.

Chính Đức Giê-hô-va hoặc không gì cả, với tôi. Hãy để cho quân đội và hải quân chìm đi, và nó sẽ chìm, nhưng Đức Giê-hô-va sẽ còn lại mãi mãi. Chừng nào tôi là một phần của Ngài, và là con của Ngài, tôi sẽ ở lại với Ngài mãi mãi; không bởi sự kêu gọi hay sự lựa chọn của tôi, nhưng bởi sự lựa chọn của Ngài. A-men, a-men! Chẳng có gì liên quan với nó cả. Ngài là Đấng ấy! Hãy cho tôi Ngài hoặc cho tôi chết. Hãy để cho các quốc gia lớn mạnh và sụp đổ; nhưng Đức Giê-hô-va sẽ y nguyên. Ngài đã làm điều đó, qua tất cả các thời đại; khi La-mã sụp đổ, khi Ai-cập sụp đổ, và tất cả các nước còn lại sụp đổ. Và Ngài vẫn là Đức Giê-hô-va. Ô, ha-lê-lu-gia! Tôi cảm thấy thật mộ đạo.

¹⁷⁷ Lý do nước Nga trở lại với chính mình, nó phải thế. Giống như Y-sơ-ra-ên phải về quê hương. Đức Chúa Trời phải hướng Y-sơ-ra-ên quay về quê nhà, vì những tiếng Kèn. Và Chúa cũng phải làm vậy lái nước Nga ở trên đó như vậy, bằng chủ nghĩa cộng sản, để thực hiện chính xác những gì đã được nói tiên tri là nó sẽ làm.

¹⁷⁸ Con người và sáu giác quan của mình vừa mới tiến nhanh, cùng với ngựa và xe độc mã, tin cậy Đức Chúa Trời. Trong bảy mươi lăm năm qua, họ đã bỏ tin Chúa. Khi họ ký hiến pháp của nước Hoa Kỳ này, họ đã đặt Chúa Trời vào trong mọi sự họ làm. Bây giờ họ thậm chí không có một buổi nhóm, và họ thậm chí không hề đặt tên như Danh Ngài. Đúng vậy. Họ tùy thuộc vào tính cao ngạo của khoa học mình, họ, sự khôn khéo của họ về khoa học; một đám người dâm dục. Điều đó hoàn toàn đúng. Cả

thế giới bị nuốt trôi trong sự thờ ơ với Kinh Thánh. Cả...cả thế giới đã ngoảnh mặt với Đức Chúa Trời.

Nhưng, thử nghĩ xem, ngay chính giữa tất cả điều đó, và các giáo phái giáo hội và tất cả sự tà dâm thần học của họ cùng mọi thứ, Đức Chúa Trời đã lấy Lời của các tiên tri Ngài và chặt ra một Nàng Dâu mà sẽ tin. Ngài phán Ngài sẽ làm điều đó. Ngài đã đeo ra từ điều đó những gì Ngài đã hứa Ngài sẽ làm.

¹⁷⁹ Họ phụ thuộc vào trí thông minh của họ, khoa học nhân loại của họ, và vân vân; mà loại bỏ Đức Chúa Trời ra ngoài, Đấng mà họ đã từng tin cậy. Hoa Kỳ đã loại bỏ Chúa. Thậm chí họ còn loại Ngài ra khỏi trường học, cho con cái nhỏ bé của chúng ta thậm chí không thể nghe về Ngài. Họ đuổi Ngài ra khỏi trường học. Bây giờ họ đang cố gắng loại Ngài ra khỏi đồng đô-la, “Trong Chúa chúng ta tin.” Họ sắp loại nó ra khỏi sự tuyên thệ trung thành với lá cờ tổ quốc, “Một nước dưới ảnh hưởng của Đức Chúa Trời.” Họ sắp loại bỏ điều đó.

¹⁸⁰ Đấy, họ đang đi đến với tình cảm riêng của họ và cảm giác riêng của họ. Bởi vì, trong bảy mươi lăm năm qua, họ chẳng thay đổi giác quan của mình chút nào, họ vẫn là con người mà Đức Chúa Trời đã tạo dựng lúc ban đầu.

Nhưng, trong thời đại cuối cùng này, các bạn không thể nhận ra chúng ta đang ở đâu chẳng? Và giáo hội đã quay lưng lại, với Đức Chúa Trời, để đến với điều đó, đến với thần học viện và kinh nghiệm, vân vân, thay vì Lời. Thậm chí không nhận ra Ngài trong những buổi nhóm của họ, trong các trường học của họ, hay, chẳng còn gì nữa.

¹⁸¹ Y-sơ-ra-ên, trong hai mươi lăm năm qua, đã nhận ra điều gì đó mang họ trở về quê hương, như được hứa. Họ không biết nó từng được thực hiện như thế nào. Họ đã chịu đựng mọi thứ, tử vì đạo, dưới những Tiếng Kèn, nhưng họ đang ở quê hương mình. Họ không biết tại sao.

¹⁸² Tại sao nước Nga đã thức tỉnh? Tại sao các dân thức tỉnh? Tại sao con người có thể thành tựu? Khi các nhà khoa học, ba trăm năm trước, một nhà khoa học người Pháp lặn quả bóng ở một tốc độ nào đó ngang qua trái đất, và đã chứng minh, bằng sự

ngiên cứu khoa học, “Nếu một người từng làm được với tốc độ kinh khủng ba mươi dặm một giờ, thì trọng lực sẽ nhấc anh ta ra khỏi trái đất; theo trọng lượng riêng của người ấy, theo trọng lượng của quả bóng.” Bây giờ con người đang đi với tốc độ mười bảy ngàn dặm một giờ, đấy, mà vẫn đang cố gắng leo lên. Con người đã nhận ra điều đó, cách muộn màng. Tại sao? Phải là cách đó.

¹⁸³ Tại sao, hội thánh trước đây từng đứng trên tảng đá của Chúa Jêsus Christ. Cho dù ai nói gì, họ vẫn ở lại đứng với Lời đó, sứ điệp của thời đại; Luther, Wesley, và các thời đại sau đó. Còn bây giờ họ đã quay về với những truyền thống. Tại sao họ làm điều đó?

¹⁸⁴ Hai mươi lăm năm trôi qua, Y-sơ-ra-ên đã thực sự nhận ra rằng họ ở quê hương vì điều gì đó. Đã được nói tiên tri họ sẽ phải được nhóm nhau lại; Ô-sê đã nói vậy. Chúng ta đã đọc cách đây một lát. Xin Chúa giúp đỡ chúng ta hiểu nó! Tốt lắm.

¹⁸⁵ Đồng thời, Nàng Dâu nhận ra Ánh sáng chiều tối, vừa mới bắt đầu nhận ra. Những người ngũ tuần đói khát bắt đầu nhận ra rằng những tổ chức họ không có bất cứ điều gì mà họ đang tìm kiếm, họ bị xoắn lại và xé rách ra. Đấy, đó là lúc nhận ra, sự nhận ra. Quý vị phải nhận ra.

Thế gian đã nhận ra. Các nước đã nhận ra. Khoa học đã nhận ra. Ma quỷ đã nhận ra đó là lúc mà nó có thể làm hư hỏng phụ nữ, làm tan vỡ hội thánh, làm hư hại dân sự. Nó đã nhận ra điều đó.

Và Đức Chúa Trời đã nhận ra rằng có một dân trên trái đất mà Ngài đã định trước cho Sự sống. Ngài đã nhận ra đây là lúc để gửi đi Sứ điệp của Ngài. Ngài đã làm điều đó. Dân này đã nhận ra Nó, lúc Nàng Dâu đã nhận ra Ánh sáng chiều tối.

¹⁸⁶ Giá mà Sô-đôm đã nhận ra thời đại của nó, khi nó nhìn thấy những sứ giả kia xuống đó, như Billy Graham và Oral Roberts!

¹⁸⁷ Bây giờ, một người tà dâm nào đó ở Phoenix đã đứng dậy và nói...mở phần đó trên—một băng ghi âm, và nói tôi nói ở đây, tôi “phải chịu báp-têm như Danh Chúa Jêsus,” nói thế. Và rồi nói, “Bây giờ các bạn thấy ở đây, ở đảng này ông ấy đã nói...” Khi tôi đang nói về châu Phi, cách mà họ đã làm phép báp-têm ba lần mặt hướng về phía trước, và phía sau. Nói tôi đã nói, “Không có

gì khác biệt.” Đấy, người ấy không hề nghe phần băng còn lại; chỉ phần đó, và cắt nó đi.

Mà, một nhà lao hẳn chống lại làm điều đó. Các cuộn băng chúng hoàn toàn được phép kinh doanh. Không ai có thể gây trở ngại với họ. Tốt hơn là anh không nên làm điều đó. Anh—anh—anh em đã vướng vào luật pháp đấy. Nhưng chúng ta sẽ làm điều đó chứ? Không. Ngài phán, “Hãy để mặc họ.” Chúa đã bảo tôi chuyện gì sẽ xảy ra. Cứ coi chừng, cứ để mắt canh chừng người đó. Hiểu không?

¹⁸⁸ Cùng lúc đó, Nàng Dâu đã nhận ra Ánh sáng chiều tối.

Ước gì Sô-đôm đã nhận ra được thời đại của họ!

¹⁸⁹ Bấy giờ, cũng người này đã đưa vào băng, nói, “Nhìn đây, với những người Ngũ Tuần các anh,” nói, “và những người Báp-tít các anh. Ông này, là tiên tri giả, William Branham,” đấy, “đã nói rằng Oral Roberts và Billy Graham đã ở trong thành Sô-đôm.” Đấy, rồi cắt băng; chỉ thế thôi, đấy.

Không tiếp tục nói, rằng, “Họ là sứ giả đến Sô-đôm.” Không ở Sô-đôm, “Họ ở đó như là một sứ giả được sai đến Sô-đôm.” Ai cũng biết tôi đã nói thế. Hãy mở băng của bạn ra nghe.

“Hễ ai bớt đi hoặc thêm vào, điều tương tự sẽ bị lấy đi từ người ấy.” Đó là Lời của Chúa. Nó giữ nguyên theo cách đó.

¹⁹⁰ “Nếu Sô-đôm đã nhận ra sứ giả của mình, thì nó vẫn còn đứng vững đến ngày nay,” Chúa Jê-sus đã phán vậy, nếu nó nhận ra giống như Áp-ra-ham đã nhận ra.

Áp-ra-ham biết có đứa con được hứa sẽ đến. Nhưng ông biết phải có một sự thay đổi theo cách nào đó, bởi vì ông đã quá già, và Sa-ra cũng vậy. Nhưng khi ông thấy Một Đấng có thể nhận biết những ý nghĩ của Sa-ra, ở đằng sau Ngài, ông đã nhận ra được thời đại mà ông đang sống. Ông nói, “Lạy Chúa tôi, hãy để cho tôi mang một ít nước đến đây và rửa chân Ngài.” Họ đã ăn một miếng bánh. “Xin cho tôi cầu xin Ngài, hãy ở lại thêm lát nữa,” đấy, ở đây, “C-h-ú-a tôi,” viết hoa chữ C-h-ú-a, “Ê-lô-him.” Ông đã nhận ra Đức Chúa Trời đang nói với ông trong xác thịt con người. Ông đã nhận ra dấu hiệu của mình, và được phước của Chúa.

Sô-dôm đã không nhận ra thời đại của họ, và bị thiêu hủy. Chúa Jêsus phán, “Như việc đã xảy ra trong thời đó, ngày Con của Đức Chúa Trời...hay Con người được bày tỏ cũng một thể ấy.”

¹⁹¹ Bây giờ, giáo hội đã không nhận ra thời đại của mình. Giống như Y-sơ-ra-ên, đã buộc phải quay lại Pa-les-tin, nó sẽ bị buộc vào trong Hội đồng Giáo hội Thế giới. Tại sao? Nó đã không nhận ra được thời đại của mình. “Hỡi dân sự, hãy ra khỏi nó, đừng là người dưng vào tội lỗi của nó!” Hãy chạy trốn, sự sống của quý vị, hoặc là quý vị sẽ bị bắt với dấu hiệu của con thú và không thể làm được điều gì khác về nó.

“Kẻ nào ô uế cứ còn ô uế nữa. Kẻ nào là thánh,” không phải sẽ là thánh, “thánh bây giờ. Cứ để người ấy nên thánh nữa,” không phải một...phụ nữ cắt tóc ngắn; nàng không thể được thánh khiết. Vậy thì, điều đó nghe dường như rất thẳng thừng, nhưng đó là lời Kinh Thánh. Kinh Thánh nói, “Nàng làm ô nhục đầu nàng,” và đầu nàng là chồng nàng. Đầu chàng là Đấng Christ, vì thế nàng làm ô nhục Đấng Christ. Làm sao nàng có thể bị “ô nhục” mà không bị “ô uế”? “Cứ để cho nàng cắt tóc ngắn. Cứ để cho chàng, nàng mặc quần đùi. Cứ để người nào chối bỏ Lời cứ chối bỏ Nó.”

“Nhưng hãy để người nào nên thánh cứ làm nên thánh. Người nào công bình vẫn cứ làm điều công bình; Lời công bình của Đức Chúa Trời, Con Đức Chúa Trời bày tỏ ra. Hãy cứ làm nên thánh, cứ làm điều công bình!” Hãy nhận ra! Vâng, thưa quý vị! Thời đại không...

Giáo hội không nhận ra được thời đại của nó.

¹⁹² Giống như Y-sơ-ra-ên, quay về vùng đất hứa của mình, nó không biết nó trở về đó như thế nào. Nó chỉ tự động quay về đó. Tại sao? Quyền lực dân tộc buộc nó phải ở nơi của mình.

Bây giờ tôi sẽ nói đôi điều. Quyền lực dân tộc đưa Y-sơ-ra-ên vào quê hương mình; quyền lực dân tộc sẽ đưa giáo hội vào trong Hội đồng Giáo hội Thế giới; nhưng quyền năng của Đức Chúa Trời sẽ đưa dân sự vào trong Nàng Dâu. Thế gian buộc theo cách này, và thế gian buộc phải theo cách kia, nhưng Đức Chúa Trời làm cho phải hướng cao lên. Thánh Linh của Đức Chúa Trời, là

Lời Chúa, “Lời Ta là Thần Linh và Sự Sống,” sẽ đưa Nàng Dâu vào địa vị của Nàng. Bởi vì, Nàng sẽ nhận ra địa vị của mình trong Lời, rồi Nàng ở trong Đấng Christ, sẽ đưa Nàng vào trong địa vị của Nàng. Không quyền lực dân tộc nào sẽ làm được điều đó. Nhưng quyền lực dân tộc đưa dân Y-sơ-ra-ên về quê nhà; quyền lực dân tộc của Hội đồng Giáo hội sẽ thúc ép mọi tổ chức phải gia nhập nó; nhưng Quyền năng của Chúa sẽ đưa Nàng Dâu ra khỏi nó, mà vào sự Vinh hiển.

¹⁹³ Ô, hỡi dân sự, hãy nhận ra thời đại của mình, như Chúa Jê-sus đã cảnh báo quý vị; dấu hiệu của Sô-đôm, và tình trạng giáo hội trong thời đại này.

¹⁹⁴ Hãy xem những gì Ngài đã phán sẽ xảy ra trong thời đại này. Hãy lắng nghe nó thật kỹ. Dấu hiệu của Sô-đôm sẽ xảy ra trong thời đại này; dấu hiệu giống như Áp-ra-ham, thời đại trước Sô-đôm, được gọi ra. Tất cả các điều này mà đã được nói tiên tri, sẽ xảy ra lúc này. Hãy quan sát thời đại mà bạn đang sống. Chúng ta xét đi xét lại điều đó.

¹⁹⁵ Vậy thì Ngài đã hứa ban cho các bạn Ánh sáng Thiên thượng, để làm chín muồi Hạt giống Lời mà sẽ được gieo cho thời đại này. Hạt giống đó thì ở trong *Đây*. Hạt giống đó là Kinh Thánh. Tại sao? Chúa Jê-sus đã phán vậy. “Lời là Hạt Giống mà người gieo giống đã gieo.”

Và, bây giờ, trước khi bạn có thể có bất cứ vụ mùa nào, cho dù bạn đã gieo hạt rồi, thì nó phải có ánh sáng để làm chín hạt đó, hoặc nó sẽ thối rữa và sẽ không mọc tốt được; nó sẽ thối rữa. Nhưng nếu đã có hạt trong đất, đất thích hợp, với đúng loại ánh sáng chiếu trên nó, nó phải chín.

Và Ngài đã hứa rằng trong ngày sau rốt này, vào lúc chiều tối, Con sẽ xuất hiện để làm chín Hạt đó. Hạt giống đang được giảng ra. Con Đức Chúa Trời đang làm chín Hạt giống đó, bằng việc xác nhận Nó, làm cho Nó nhú lên trước mặt bạn và chứng minh rằng Nó là tốt. Quý vị hiểu điều đó không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Hãy nhận ra thời đại của mình.

Tôi sắp kết thúc bây giờ. Đã đến giờ để kết thúc.

¹⁹⁶ Và Lao-đi-xê giàu có, mù lòa, có học vấn sẽ đẩy Lờ ra khỏi giữa họ. Họ đã làm điều đó chưa? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Ngài phán họ sẽ như vậy.

Như các tiên tri thời xưa được sai đến để chứng thực Lời đã hứa của thời đại của họ, để những người được định trước, thời đại của họ, nhìn thấy Nó. Như người đàn bà bên giếng, như Nathan, như Ba-ti-mê mù lòa, như Phi-e-rơ, và những người còn lại của họ đã nhận ra Nó. Ngài là Lời đó. Và sản phẩm, “Vị bằng Ta không làm những việc của Cha đã hứa Ta sẽ làm, thì các người chớ tin Ta. Nhưng nếu Ta làm các công việc, thì dầu các người chẳng tin Ta, hãy tin các công việc. Chúng tôi nói cho các người biết Ta là Ai.” Hiểu điều đó không? Được rồi, đừng bỏ lỡ thời đại, được ban đến. Đàn ông và đàn bà của các thời đại khác đã nhận ra Nó, và đã bước vào và được an toàn.

¹⁹⁷ Hỡi những người Ngũ Tuần, ồ, chao ôi, tại sao các bạn không nhận ra thời đại của mình? Hãy nhận ra thời đại chiều tối này. Nó ở đây, và nó ở đây, để, để xác nhận cho sự đến của Đấng Christ, để xác nhận điều đó. Chúng ta ở lúc cuối cùng. Hãy nhận ra thời đại của mình.

¹⁹⁸ Tôi biết tôi đã giữ các bạn thời gian lâu. Bây giờ là mười hai giờ. Nhưng, tôi thích Thức ăn này, Đây là Sự sống. Nó đây. Nó đây, với người tin. Hãy nhận ra thời đại mà bạn đang sống, và dấu hiệu của thời gian.

¹⁹⁹ Hãy thấy mọi thứ ở: Y-sơ-ra-ên; đâu là hội thánh; đâu là sự phóng đảng; nơi nào Nàng Dâu đang đứng. Điều gì bị để lại? Điều kế tiếp, sự cất lên của Nàng Dâu. Dĩ nhiên, mọi giáo hội đang trông đợi điều vĩ đại. Ngũ Tuần nói, “Sự vinh hiển thuộc về Chúa! Sẽ đến một ngày mà họ sẽ làm *điều này*, và họ sẽ làm *điều kia*.” Đây, họ là các giáo sư. Họ thật sự tin.

²⁰⁰ Như, có lần, Cai-phe đã nói, “Chẳng đúng sao thà một người vì dân chịu chết, còn hơn cả dân tộc bị hư mất?” Ông là thầy tế lễ thượng phẩm, Kinh Thánh đã nói, lý do ông ta đã nói vậy. Ông đã nói tiên tri, mà không biết ông đang nói điều gì. Nhưng ông nhận ra lẽ thật của nó không, rằng ông đang hy sinh chính Đức Chúa Trời mà ông đã tuyên bố là thầy tế lễ thượng phẩm của Ngài?

Ngày nay, cũng vậy! Họ đang tìm kiếm, ở đâu đó xa xôi, cho một—một thì giờ tuyệt vời sắp đến.

²⁰¹ Tại sao, tôi dự hội nghị Thương Gia với họ. Họ nói, “Vinh hiển thay Đức Chúa Trời!” Những thầy giảng họ đứng lên khuấy động đám đông, và nói, “Có một sự phục hưng lớn sắp đến. Tay Chúa đang hành động ở trên trái đất!” Và cách mà dân chúng đang đi về phía trước, chạy như...Và không nhận ra đó là dưới những tiếng Kèn cho dành cho Y-sơ-ra-ên. Tại sao họ làm vậy? Là bởi vì rằng họ là các giáo sư Cơ-đốc, mà không nhận ra. Cai-phe cũng chẳng nhận ra ông đang làm gì. Và họ không nhận ra được họ đang chối bỏ chính Sứ điệp mà được gửi đến cho họ. A-men!

²⁰² Từng phần của Kinh Thánh, chúng ta đi thông suốt ngày này qua ngày khác, tuần này tới tuần khác, cho đến khi nó là Lẽ thật không tranh cãi được. “Nếu người mù không thể tiếp nhận Nó,” Chúa Jêsus phán, “hãy để mặc họ. Nếu kẻ mù dẫn đưa kẻ mù, thì cả hai cùng té xuống hố.” Tôi không biết khi nào, tôi không biết ở đâu, nhưng tôi biết nó đang đến.

²⁰³ Các bạn biết đấy, tôi biết tại sao Sa-tan không muốn tôi làm điều này. Ngày hôm qua, tôi cảm thấy rất tệ. Tôi không thể nhận được Lời từ Chúa. Tôi đã làm mọi thứ tôi biết cách làm, và tôi không thể. Rồi sáng nay, khi thức dậy...Tôi ăn một ít ngô, ngày hôm qua, dường như nó đang nằm ngay trong dạ dày tôi. Tôi đau lắm, tôi thực—tôi thực sự không thể có được điều đó. Tôi nghĩ, “Vấn đề gì vậy? Con sẽ đi xuống đó, mà không biết sẽ nói gì. Và, Chúa ôi, thậm chí con không thể tìm thấy một lời Kinh Thánh trong trí, để viết xuống. Con không thể tìm thấy một thứ gì cả.” Tôi thực sự không biết làm gì.

Rồi, sau đó Sứ điệp bắt đầu đến với tôi, Sa-tan cứ nói, “Người cảm thấy mệt lắm. Người đang đau đầu. Người bị đau. Người không thể xuống đó được. Người không thể đứng ở đó. Sẽ có *điều này*, sẽ có *điều kia*.”

²⁰⁴ Tôi nhớ, một lần nọ, câu chuyện của một người ở khu đông Anh quốc. Ông chỉ là người bình thường. Và người ta nói rằng nhà—nhà—nhà vua, một trong những vị vua thời xưa sắp vào trong cung điện của—của mình. Và, đây, ông không có một...Vua có một thông điệp phải gửi đi, một thông điệp khẩn cấp, bởi vì

kẻ thù. Và vì vậy ông—ông—ông đã nói với người trẻ tuổi này đang đứng ở đó, ông nói, “Đây này, hãy cầm lấy bức thư này, hãy lấy bức thư này! Đi vội đến nơi nào—nào đó, và ra lệnh phải làm điều này.” Ông nói, “Hãy cầm lấy vương trượng của ta trong tay. Điều đó sẽ chứng thực, rằng ta...đã sai người đi.”

205 Người này gấn nó dưới áo mình, rồi đi. Những người lính canh mọi nơi ngăn anh lại, mọi người khác nữa. Anh la lên, “Tránh ra! Tôi có sứ điệp của vua.” A-men. “Tôi là sứ giả của vua,” lời đã được chứng thực.

206 Tôi nghĩ, “Hỡi Sa-tan, hãy ra khỏi đường của ta! Ta có Sứ điệp của Vua. Ta phải đi.”

207 Một lần khi họ giết chết Chúa Hòa Bình, và đặt Ngài trong mộ, niêm phong lên mộ, và sự chết đã giữ Ngài trong ba ngày đêm. Nhưng vào buổi sáng Phục sinh Ngài có vương trượng trong tay Ngài, và la lên, “Hỡi sự chết, hãy biến đi! Hỡi hàm mộ, hãy tránh ra! Hãy mở ra! Ta là Sứ điệp của Vua. Ta phải đến chứng minh cho sự Phục Sinh này. Ta là sự sống lại và Sự Sống.” Ha-lê-lu-gia! Bây giờ tôi cảm thấy thật dễ chịu lúc này.

Đó là Sứ điệp của Vua. Chúng ta hãy nhận ra Nó, thưa các bạn, vì chúng ta đã được gọi để nhóm nhau lại chờ tiếng Kèn. “Vi tiếng Kèn của Chúa sẽ vang lên, rồi thời gian sẽ không còn nữa.”

208 Ngài đã nhóm họp dân Y-sơ-ra-ên. Ba ngày, trong ngày thứ ba Ngài phán Ngài sẽ làm điều đó. Hai ngàn bảy trăm năm đã trôi qua. Vào ngày thứ ba Ngài phán Ngài sẽ nhóm họ lại, và Ngài đã làm điều đó. Ngài phán Ngài đã làm cho biết con đường của Sự sống. Bạn thấy đó, bây giờ cứ chờ đợi cho Nàng Dâu đi ra khỏi con đường ấy để họ có thể đến, hai nhà tiên tri ấy, hai tiên tri người Hê-bơ-rơ, điều đó sẽ nhận ra.

209 Anh chị em còn nhớ tôi đứng ở Cairo, đi lên đó, khi Lewi Pethrus nói, “Anh Branham, nếu họ đã từng thấy điều đó...Họ tin vào các tiên tri của họ.”

210 Tôi nói, “Điều đó tốt cho tôi.” Thấy con người thế nào không? Nhưng thấy ân điển của Đức Chúa Trời không? Tôi nói, “Tôi sẽ đọc Tân Ước này.” Họ đã đọc Nó. Lewi đã gọi cho họ, hơn một triệu quyển, ở nơi đó, Anh Lewi Pethrus đến từ Thụy-điển. Họ

đã đọc Nó, đi lên đi xuống ở đó, những người Do-thái; không giống như nhóm người Do-thái hiện đại này, nhưng ở quê hương họ. Và đi xuống, người ấy nói, “Nếu đây là Đấng Mê-si, hãy cho chúng tôi thấy Ngài làm dấu lạ của tiên tri, thì chúng tôi sẽ tin điều đó.”

²¹¹ Lewi Pethrus nói, “Anh Branham à, có cơ hội. Có cơ hội đấy.” Ai đó đã bảo tôi rằng—rằng đó sẽ có một cơ hội. Tôi hiểu ngay, cứ đi ngay xuống đó.

Người nào đó đi ngang qua và ngồi ở đó, Anh Arganbright, nói, “Anh Branham, điều đó chỉ cảnh báo Y-sơ-ra-ên! Hãy mang họ ra trước Nó, và chỉ cho họ thấy dấu hiệu của vị tiên tri. Họ sẽ tin.”

²¹² Tôi nói, “Chúa ơi, con đây, sẵn sàng.” Rồi nhảy lên máy bay; lấy tiền và mua vé; dừng lại ở Cairo. Tôi nói, “Vâng, con đã sẵn sàng.”

²¹³ Chúa Thánh Linh phán, “Đây không phải là chỗ của con. Đây không phải là lúc của con.” Đấy, chính anh em phải tiếp tục. Tôi nghĩ, “Ồ, chao ôi! Mình đã đến đây; mình—mình sẽ đi.”

²¹⁴ Điều gì đó nói, “Hãy ngừng ngay ở đây! Đừng đi đường đó. Hãy quay lại vào nước Ấn độ. Đừng đi nơi đó. Hãy đi qua Ấn độ, nhưng ngưng ở đây.”

²¹⁵ Tôi nghĩ, “Tại sao vậy?” Khi tôi bước ra phía sau rừng cây, tôi nói, “Lạy Chúa Jê-sus, điều này nghĩa là gì?”

Rồi Ngài đã tỏ cho tôi biết. “Không phải dân Ngoại. Những tiên tri này là người.” Phải là theo Kinh Thánh. “Môi-se và Ê-li phải đến.” Và, ngoài ra, Nàng Dâu vẫn chưa bị lấy ra theo cách đó. “Và những tiên tri họ sẽ trở lại và họ sẽ làm dấu hiệu của đấng tiên tri.” Đó là lời Thánh Kinh. Thế thì tất cả phải được ứng nghiệm, hoàn toàn, Y-sơ-ra-ên như một nước sẽ được sanh ra trong một ngày. A-men! Ánh sáng chiều tối đang chiếu sáng!

Sẽ có Ánh sáng khoảng chiều tối,
 Con đường Vinh hiển chắc chắn bạn sẽ tìm
 thấy;
 Trong con đường nước, là Sự Sáng ngày nay,
 Chôn đi trong Danh Chúa Jê-sus yêu quý.

Già hay trẻ, đều ăn năn tội mình,
 Chúa Thánh Linh chắc chắn sẽ bước vào;
 Ánh Sáng chiều tối đã đến,
 Đó là sự kiện Đức Chúa Trời và Đấng Christ là
 Một.

²¹⁶ Chúng ta đang ở thời sau rốt, thưa các bạn. Chúng ta hãy nghĩ về bài hát này của nhà văn được hà hơi, khi ông nói:

Các nước đang suy sụp, (điều này khoảng mười
 lăm năm trước), Y-sơ-ra-ên đang thức tỉnh,
 Các dấu hiệu mà các tiên tri đã báo trước;
 Thời đại của dân Ngoại được tính, (hãy nhìn
 vào sự ô uế của nó lúc này) với những kinh
 hoàng đè nặng;
 Hãy trở về, Hỡi dân tan lạc, với chỗ của chính
 mình.

Ngày cứu chuộc đã gần,
 Lòng người hoảng kinh lo sợ;
 Hãy đây dấy Thánh Linh của Chúa, khêu đèn
 lên và làm cho sạch,
 Hãy ngược lên, sự cứu chuộc đã gần. (Đúng
 vậy.)

Những tiên tri giả đang nói dối, Lẽ thật của
 Chúa họ đang chối bỏ, (Đó không phải là sự
 thật chẳng?)

Jêsus Đấng Christ là Đức Chúa Trời chúng ta.

Họ không tin điều Đó. Họ có tất cả các loại học thuyết và các
 thứ!...?...có thật. Nhưng tiên tri đã nói...Hay là, nhà văn được soi
 dẫn đã nói:

Chúng ta sẽ bước đi nơi các sứ đồ đã giẫm chân
 lên.

²¹⁷ Còn nhớ khái tượng của tôi không? Tôi đã nói, “Nếu người
 của Phao-lô bước vào, thì người của tôi cũng sẽ đi vào, bởi vì tôi
 đã làm thật chính xác như ông.” Tôi đang ở lại sống đúng với Nó.

Hàng triệu người họ đã giơ cánh tay lên, nói, “Chúng đang
 yên nghỉ trên điều đó!”

Điều gì? Hãy nhận ra thời đại mà chúng ta đang sống, thời giờ chúng ta đang sống, dấu hiệu của thời đại mà chúng ta đang sống. Có thể sẽ muộn hơn chúng ta nghĩ. Một trong những ngày này, hãy để ai ở bên ngoài vẫn ở ngoài. Người nào ở bên trong vẫn phải mãi mãi ở bên trong. Cửa sẽ đóng lại.

218 Nếu có người nào đó ở đây sáng nay mà chưa bước vào, ồ, hơn Danh Chúa Jêsus, hỡi dân sự yêu quý của tôi...

Đừng nhìn vào đầy tở ngu dốt này đang đứng ở đây, dốt nát, ít học, không học hành đến nơi chốn; đừng nhìn vào đó. Nhưng hãy nhìn vào Lời đang được minh chứng. Hãy nhìn vào Thánh Linh lớn Đấng chứng thực Nó là Lẽ thật. Chúng ta đang ở lúc chiều tối. Muộn hơn các bạn nghĩ. Đừng...

219 Hỡi phụ nữ, hãy để tóc dài. Hỡi chị em, xin hãy vất bỏ hết những thứ quần áo dơ dáy đi. Ném những điều thuốc lá đi. Vì giờ sẽ đến, rằng, “Kẻ nào ô uế, cứ còn ô uế; và kẻ nào công bình, cứ làm điều công bình nữa. Kẻ nào ở bên trong thì ở bên trong; kẻ nào ở ngoài cứ ở ngoài.” Một mép lè, thật nhỏ, “Lại nếu người công bình còn khó được cứu rồi, thì những kẻ có tội và nghịch đạo,” người chối bỏ Lẽ thật, anh chị em biết rồi đấy, “họ sẽ xuất hiện ở đâu?”

Chúng ta hãy cúi đầu.

220 Bây giờ, trong Ánh sáng của thời đại chúng ta đang sống hiện nay, Ánh sáng của thời đại mà chúng ta đang sống; những người yêu quý và đáng yêu, anh chị em những người đến từ các tiểu bang khác nhau trên khắp đất nước, bây giờ chúng ta hãy, tôi với anh chị em, trên bàn thờ này, chúng ta hãy kiểm điểm lại. Thánh Linh của Chúa như thế nào ở trong lòng chúng ta hôm nay? Hãy nhớ, chính là Thánh Linh ấy, không tội, không ô uế; bất cứ sự dạy dỗ giáo hội nào, và mọi thứ, đã chết hoàn toàn.

221 Bạn sẽ không dám cố thêm vào với điều Đó hoặc bớt Nó đi. Vì, nếu bạn cố đặt sự thông giải vào Nó, chính bạn, thì phần của bạn sẽ bị lấy đi khỏi Sách Sự Sống. Bạn đang cố gắng nói điều gì đó mà Thánh Linh chưa nói không? Bạn đang cố gắng làm cho Nó có vẻ như Nó đã nói điều gì không? Hoặc, bạn hoàn toàn nhận Nó chính xác những gì Nó nói, và để lại Nó giống như thế

không? Bạn đang ghép, đang cắt, đang đo, đang làm những điều không đúng không? Có phải không?

222 Nói, “Ồ, tôi chỉ không cảm thấy như tôi nên làm *điều này*. Hoặc, có thể, tôi—tôi—tôi biết giáo hội của tôi không tin vào Nó. ‘Đó chỉ là lời của một người nói về điều Đó.’”

Một Người đó là Đức Chúa Trời. Kinh Thánh ở đây nói các bạn không nên cắt tóc. Những điều này...Kinh Thánh đã nói thế. “Sẽ ứng nghiệm rằng đàn bà sẽ mặc đồ như đàn ông, và họ sẽ thật gớm ghiếc đối với Đức Chúa Trời.” Cách mà Thánh Linh thánh khiết nói qua nó, cái bình hèn hạ, không xứng đáng này điều đó đã thực sự xảy ra đang đứng hiện diện trong thời đại mà Vua vĩ đại đã phán, “Đây là mộ của Ta, Lờì Ta.” (“Đây là cây Trượng của Ta,” đúng hơn.) “Hãy cầm lấy cây Trượng này của Ta, và đi, và mang ra Sứ điệp.”

223 Tôi biết các giáo phái đã cố gắng ngăn cản Nó, và đẩy Nó ra, đuổi Nó ra, và đá Nó ra, cùng mọi thứ. Nhưng, bởi ân điển của Đức Chúa Trời, tôi vẫn ở trên con đường mình, la lên từ nước này đến nước khác, từ chỗ này đến chỗ khác, từ nhà thờ này đến nhà thờ khác, “Hãy ra khỏi chúng nó!” Điều đó không được ưa thích, nhưng Nó là Lẽ thật.

224 Bạn sẽ tiếp nhận Nó trong—trong—Thánh Linh mà Nó đã được chép không? Bạn sẽ tiếp nhận Nó trong Thánh Linh mà Nó được ban cho không? Nếu bạn chưa đón nhận...Chúng ta sẽ không có chỗ cho một bàn thờ; lòng bạn là bàn thờ. Mời bạn giơ tay lên, nói, “Lạy Chúa, xin thương xót con. Xin để Thánh Linh của Chúa đến trong con, định tội con giờ này về mọi tội lỗi của con, và sự lo âu, mọi thói quen xấu, sự nóng giận, và sự lo lắng, sự hiếu chiến, sự hoảng hốt, và mọi điều mà con có. Con biết điều gì đó, mà làm linh hồn con không thoải mái cho Nước Trời. Xin khiến con bình tĩnh, lạy Chúa, trong khoảnh khắc cuối cùng này. Đây có thể là bài giảng cuối cùng con từng nghe. Đây có thể là lần cuối cùng con được nghe Sứ điệp. Con giơ tay lên. Chúa ôi, xin hãy thương xót con.”

225 Chúa ban phước cho các bạn. Hàng tá cánh tay. Bây giờ, chỉ dành một lát yên lặng cầu nguyện cho các bạn. Các bạn những

người giơ tay lên, cho thấy các bạn vẫn quan tâm. Nhìn đến tôi như Thánh Linh vẫn đang kêu gọi ai đó.

²²⁶ Chúa yêu dấu ôi, Ngài là Đấng biết mọi sự. Và Ngài đã làm mọi việc vì mục đích của mọi sự, vì, một số phải bị định tội, một số phải bị mù; một số, “như thợ gốm đã làm nên cái bình,” như Phao-lô đã nói, “cái để làm việc sang và cái khác để làm việc hèn.” Người được làm việc hèn, chỉ để cho thấy người được định làm việc sang. Nhưng nó không ở trong tay Người Thợ Gốm thì Ngài sẽ làm gì? Nó không phải là kế hoạch định trước của Đức Chúa Trời, để gọi sao? “Những Ai mà Ngài đã biết trước, thì Ngài đã gọi. Những Ai Ngài đã gọi, thì Ngài đã xưng công bình. Và những Ai mà Ngài đã xưng công bình, thì Ngài cũng đã làm cho vinh hiển.”

²²⁷ Có thể một số họ ở đây ngày hôm nay giống như người phụ nữ nhỏ bé ở bên giếng, ra khỏi sự ô uế, ra khỏi sự không tin, ra khỏi những truyền thống của con người, những sự dạy dỗ do con người tạo ra. Có thể lần đầu tiên họ từng nghe những điều này, nhưng có điều gì đó đã cảnh báo cách kỳ lạ trong lòng họ. Có nhiều, rất nhiều bàn tay đã đưa lên, Chúa ôi. Hãy để Người Thợ Gốm vĩ đại lấy bình đó lúc này và hun đúc nó thành cái bình dành cho việc sang. Con tin có lý do nào đó, Chúa ôi, nếu không thì họ hẳn không làm điều đó, họ hẳn nói không nói điều đó. Con vẫn đang tin, con đang nắm giữ cho họ.

²²⁸ Xin để đầy tớ hèn mọn của Ngài kêu nài, Chúa ôi. Cho phép con kêu nài cho họ, như một người đứng giữa sự sống và cái chết; như người ở thành Sô-đôm đang kêu xin cho người dân Sô-đôm, “Hãy ra khỏi nó! Hãy ra khỏi nó, nhanh lên!”

²²⁹ Cầu mong họ đến, Chúa ôi, khiêm nhường và êm dịu trước ngai của Chúa giờ này, trong lòng họ, nói, “Chúa Jêsus ôi, từ ngày này, trở đi, Ngài sẽ là của con. Con hứa với Ngài giờ này ở đây, khi con ngồi đây trong chỗ này nơi Thánh Linh Ngài đụng đến con. Nếu Nó đã đụng vào con ở đây, thì con không phải đi xa nữa mà ở ngay tại nơi đây. Ngay tại đây nơi Ngài gặp con; ngay tại đây là nơi chúng ta sắp giải quyết điều đó; ngay tại đây trên chỗ ngai thứ hai này, chỗ ngai thứ ba, chỗ ngai thứ năm, bất cứ chỗ nào. Ở ngay đây là nơi nó sắp được giải quyết, vì đây là nơi Ngài

đã định tội con, và đây là nơi Ngài đã hứa sẽ làm cho nó đúng. Vì dù con ô ế bản thủ, con sẽ được làm trắng như tuyết. Con sẽ tin tất cả Lời Ngài. Con sẵn sàng bước đi trong Lời đó, tin Nó, chấp nhận Nó.

“Và bây giờ con làm điều này vì sự vinh hiển của Chúa, biết rằng đời sống của con thì không tốt đối với con, nó không tốt với Chúa, nó không tốt với người lân cận của con, nó không tốt cho không ai khác; chỉ đơn giản là tốt với ma quỷ, để làm con thành một—một con rối, để ném con đi quanh quẩn, có thể là đồ chơi của người nào đó để nhìn, có thể là thần tượng của phụ nữ nào đó. Chúa ôi, xin làm con thành một người hầu việc cho Ngài.” Xin nhậm lời, Chúa ôi. Con giao phó họ cho Ngài giờ này, như Danh Chúa Jêsus Christ, Con Ngài.

Chúng ta cúi đầu, và cúi lòng mình.

Tôi có thể nghe rõ tiếng Cứu Chúa tôi...

Một cách chân thành, thưa bạn. Có thể là lần cuối cùng của bạn. Bạn có thể nghe thấy Tiếng nhỏ nhẹ đó không?

...gọi,
Tôi có thể...

Điều gì Ngài gọi...Điều gì đang gọi các bạn, nếu là Đấng Cứu Rỗi của các bạn? Là Lời.

...Cứu Chúa gọi,

Bạn phải làm gì? Từ bỏ thế gian.

Và vác thập giá mình theo, theo...

“Con đã không chú ý phép báp-têm như Danh Chúa Jêsus, Chúa ôi.”

Tôi sẽ đi với Ngài qua vườn,
Tôi sẽ đi...

Với Ngài, nơi nào? Qua nước, qua vườn, qua bất cứ đâu; nhà nguyen, trong hồ nước, bất cứ nơi đâu. Hãy quyết định điều đó!

...đi với Ngài qua vườn,
Tôi sẽ đi với Ngài, với Ngài luôn mọi đường.

Tôi sẽ đi với Ngài qua sự phán xét (liệu Lời
đúng hay giáo hội đúng),

Tôi sẽ...

“Dù tôi đúng, hay Ngài đúng. Lương tâm tôi đúng, hay Lời Ngài đúng?” Các bạn ở trong nơi phán xét lúc này. “Những gì tôi tin, nó đúng, hay Lời Ngài đúng? Tôi nghĩ cắt tóc ngắn, mặc quần đùi thì cũng được đúng không? Tôi nghĩ thuộc vào một giáo phái thì cũng được thôi đúng không?” Ngài đã phán gì?

Tôi sẽ đi với Ngài, với Ngài luôn mọi đường.

Bây giờ Ngài đi đâu tôi sẽ đi theo thường,

Con cũng giơ tay lên, Chúa ôi. Chúa ôi, dù bất cứ nơi nào, Sự điệp tiếp theo được giảng ở đâu? Nó có quay lại đây, tối nay, qua châu Phi, Đức, Thụy-sĩ không? Nó ở đâu, Chúa ôi?

Ngài đi đâu...(bất cứ nơi nào Ngài dẫn dắt,

Chúa ôi)...tôi sẽ đi theo,

Tôi sẽ đi với Ngài, với Ngài luôn mọi đường.

Bây giờ anh chị em hãy cúi đầu.

²³⁰ Các bạn sẽ đi với Ngài bất cứ nơi nào Ngài dẫn dắt các bạn không? Các bạn sẽ đi với Ngài khi thời gian đang trôi chậm, người ta đang bắt bớ, cười cợt, làm trò đùa không? “Con sẽ vẫn ở với Ngài. Con sẽ vẫn đi với Ngài. Con sẽ vẫn đi chuyển với Ngài, Chúa ôi, bất cứ Ngài ở đâu. Con vẫn sẽ đứng trung thành và chân thật. Trong sức nóng hừng của trận chiến, con vẫn sẽ trung thành và chân thật. Nếu con ngã, Ngài sẽ lại nâng con dậy, Chúa ôi. ‘Kẻ nào vì Ta mất sự sống mình sẽ tìm lại được.’”

Vậy tôi sẽ đi với Ngài, với Ngài luôn mọi...

²³¹ Bây giờ tất cả có ý nghĩa rằng, từ trong lòng mình, chúng ta hãy giơ tay giờ này, và dâng lòng chúng ta cho Ngài.

Tôi...Nơi nào Ngài dẫn dắt tôi xin theo,

Ngài dẫn dắt đi đâu tôi sẽ đi theo,

Ngài dẫn dắt đi đâu tôi sẽ đi theo,

Tôi sẽ đi với Ngài, với Ngài luôn mọi đường.

Ngài sẽ ban cho tôi ân điển và vinh quang,

Ngài sẽ ban cho tôi...

Chúa Jêsus ôi, xin hà hơi trên những chiếc khăn tay này bây giờ. Xin chữa lành những người ốm đau và bệnh tật này, Chúa ôi. Xin nhậm lời, Chúa ôi. Xin ban cho họ sự chữa lành, Chúa ôi, nhen Danh Chúa Jêsus.

Và đi với tôi, với tôi luôn mọi đường.

²³² Anh chị em thấy tuyệt vời không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Cảm thấy sẵn sàng tất cả giờ này chứ? [“A-men.”] Nếu Ngài...

Thời gian sẽ chấm dứt, lúc tiếng Loa sẽ vang lên,
(đó là tiếng cuối cùng ấy, lúc bấy giờ)
Và khi buổi sáng chiếu ánh Mãi mãi, sáng choang đẹp tươi.

Chúng ta hãy hát bài đó, tất cả chúng ta giờ này. “Lúc tiếng Loa của Chúa sẽ vang lên.” Xin đàn dạo.

Thời gian sẽ chấm dứt, lúc tiếng Loa của Chúa sẽ vang lên,
Và buổi sáng chiếu ánh Mãi mãi, sáng choang đẹp tươi;
Khi dân được cứu dưới đất sẽ nhóm bên kia bờ rồi,
Khi danh sách khởi xướng nơi xa kia, tôi sẽ ở đó.

Khi danh sách tuyên đọc nơi xa kia,
Khi danh sách tuyên đọc nơi xa kia,
Khi danh sách tuyên đọc nơi xa kia,
Khi danh sách khởi xướng nơi xa kia, tôi sẽ ở đó.

Bình minh rực rỡ không đám mây lúc kẻ chết trong Christ sẽ sống lại,
Được vinh hiển giống sự sống lại của Ngài;
Khi đời nay kết thúc, ấy lúc chấm dứt công lao chúng ta đã làm trên đất,
Giờ danh sách khởi xướng nơi xa kia, tôi sẽ ở đó.

Khi danh sách tuyên đọc nơi xa kia,
 Khi danh sách tuyên đọc nơi xa kia,
 Khi danh sách tuyên đọc nơi xa kia,
 Khi danh sách khởi xướng nơi xa kia, tôi sẽ ở
 đó.

²³³ Chúng ta hãy giơ tay lên, nói, “Bởi ân điển Ngài, Chúa ôi.” Bởi ân điển Ngài, lạy Chúa! [Hội chúng nói, “Bởi ân điển của Ngài, Chúa ôi.”—Bt.]

Bây giờ, chúng ta là anh chị em trong Đấng Christ. Chúng ta hãy quay lại và bắt tay với người nào đó bên cạnh, và nói, “Bởi sự vùa giúp của Chúa, khi danh sách tuyên đọc nơi xa kia!”

Khi danh sách tuyên đọc nơi xa kia,
 Khi danh sách tuyên đọc nơi xa kia,
 Khi danh sách tuyên đọc nơi xa kia,
 Khi danh sách khởi xướng nơi xa kia, tôi sẽ ở
 đó.

Chúng ta đang chờ đợi gì?

Thời gian sẽ chấm dứt, lúc Tiếng loa (tiếng cuối cùng)...của Chúa sẽ vang lên...
 (Đã hé ra trong cõi Đời đời, “Trong chốc lát, trong nháy mắt.”)...đẹp tươi;
 Và rồi khi dân được cứu dưới đất sẽ nhóm bên kia bờ,
 Khi danh sách khởi xướng nơi xa kia, tôi sẽ ở
 đó.

Chúng ta hãy cứ hát ra điều đó!

Khi danh sách tuyên đọc nơi xa kia,
 Khi danh sách tuyên đọc nơi xa kia,
 Khi danh sách tuyên đọc nơi xa kia,
 Khi danh sách khởi xướng nơi xa kia, tôi sẽ ở
 đó.

²³⁴ Ô, đó sẽ chẳng là thì giờ tuyệt diệu sao! Cứ bước đi tới, ngày nào đó, và ở đây xuất hiện người nào đó. “Ai vậy? Mẹ!” A-men! “Sẽ không lâu nữa lúc này.” Chỉ trong một vài phút, anh chị em được thay đổi. Và chúng ta sẽ...gặp họ, rồi được nhóm nhau lại

với họ, để gặp Chúa trên không trung. Ô, trong khoảnh khắc, trong nháy mắt. Nói, “Đây là Anh Seward, người anh lớn tuổi đã từng ở trong hội thánh tại đây! Sao, đây là Anh DeArk. Đây là Anh Gi đó-...Tại sao, nhìn đây, tất cả họ vây quanh tôi! Chuyện gì vậy? Chỉ trong một vài phút ở đây...Tôi biết họ đã hiện ra với tôi. Sẽ không lâu nữa. Tôi sắp được biến đổi bây giờ, chỉ trong chốc lát, chỉ chốc lát thôi.” Ồ, vâng! Và buổi sáng hé lộ ra cõi Đời đời, sáng choang và đẹp tươi. Mọi đám mây huyền bí...

²³⁵ Như Ngài đã phán, “Hỡi Y-sơ-ra-ên, người giống như một đám mây buổi sáng, đầy hơi nước, và sự công bình của người đã bị mờ nhạt.” Và khi nó mất đi hoàn toàn trong Sự sáng Chúa Con Đấng nắm giữ nó tất cả, a-men, lúc ấy, “Danh sách được xướng lên nơi xa kia, tôi sẽ ở đó.” Được lắm.

Cho đến tối nay:

Cho đến lúc chúng ta gặp nhau! Cho đến lúc chúng ta gặp nhau!

Chúng ta không biết thì giờ nào điều này sẽ xảy ra, thưa các bạn. Đó là một câu chuyện, rất lâu rồi, nhưng nó là Sự thật, và nó sẽ xảy ra. Chúng ta ở ngay thời giờ ấy lúc này.

Cho đến—cho đến lúc chúng ta gặp nhau, cho đến lúc chúng ta...

Bởi ân điển của Chúa, chúng ta hi vọng gặp lại, lúc bảy giờ ba mươi tối nay.

Chúa ở cùng anh tận khi ta trùng phùng.

Chúng ta đứng lên tại chỗ giờ này.

²³⁶ Ô, không tuyệt vời sao? “Đây là các nơi trên Trời trong Đức Chúa Jê-sus Christ.” Sẽ không đánh đổi điều này vì bất cứ cái gì. Các bạn biết tôi thích câu cá và tôi thích đi săn như thế nào, vì tôi thấy Chúa ở đó trong nơi hoang vắng. Tôi thích điều đó. Nhưng, ồ, tôi sẽ không đổi một phút cho điều này, cho tất cả kinh nghiệm của hàng trăm năm. Một phút của điều này, sự thỏa lòng đó!

²³⁷ Chúa ôi, xin tạo nên trong con một sự phục hưng. Xin cho con là sự phục hưng. Xin để cho mỗi một chúng con là sự phục hưng, sự phục hưng trong con. Xin khiến con, Chúa ôi, đỗi hơn,

xin làm con khao khát. Xin tạo nên trong con, Chúa ôi, những gì con cần có. Xin để con, từ giờ này trở đi, thuộc về Ngài; đây tớ được thánh hóa hơn, một người đây tớ tốt hơn, được phước của Ngài nhiều hơn; có nhiều khả năng hơn, khiêm nhường hơn, tử tế hơn, sẵn lòng làm việc hơn; nhìn những sự việc tích cực hơn, và quên đi những điều đã thuộc về quá khứ, và tiêu cực. Xin để con bươn đến mục đích về sự kêu gọi cao quý của Đấng Christ. A-men.

Đó là ước ao của chúng ta, phải không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]

Được rồi, chúng ta hãy, cho đến lúc chúng ta gặp nhau tối nay, chúng ta hãy mang Danh Jêsus với chúng ta lúc này, từng người trong anh chị em bây giờ.

Mang—mang Danh Jêsus với anh,
Hỡi ai sống trong lao khổ ưu sầu;
Nó sẽ ban sự vui mừng và an ủi,
Danh này chớ quên trong mọi nơi.

Danh Quý báu, Ô thật dịu dàng!
Hi vọng ở đất và mừng vui ở Trời;
Danh Quý báu, Ồ thật dịu dàng!
Hi vọng ở đất và mừng vui ở Trời.

Bây giờ chúng ta hãy cúi đầu.

Mang Danh Chúa Jêsus với anh,
Như cái khiên che mọi bẫy lưới;
Khi những cám dỗ đến chung quanh anh...

NHẬN RA THỜI ĐẠI CỦA BẠN VÀ SỨ ĐIỆP CỦA NÓ VIE64-0726M

(Recognizing Your Day And Its Message)

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào sáng Chúa nhật, ngày 26 tháng Bảy, năm 1964, tại Đền tạm Branham ở Jeffersonville, Indiana, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Tiếng Đức Chúa Trời Được Ghi Âm.

VIETNAMESE

©2016 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org